

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 655/2014**z 15. mája 2014****o zavedení konania týkajúceho sa európskeho príkazu na zablokovanie účtov s cieľom uľahčiť cezhraničné vymáhanie pohľadávok v občianskych a obchodných veciach**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 81 ods. 2 písm. a), e) a f),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Únia si stanovila za cieľ udržiavať a rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, v ktorom je zaručený voľný pohyb osôb. Na postupné vytvorenie takéhoto priestoru má Únia prijať opatrenia v oblasti justičnej spolupráce v občianskych veciach, ktoré majú cezhraničné dôsledky, najmä ak sú potrebné pre riadne fungovanie vnútorného trhu.
- (2) V súlade s článkom 81 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) môžu takéto opatrenia okrem iného zahŕňať opatrenia zamerané na zabezpečenie vzájomného uznania a výkonu rozsudkov medzi členskými štátmi, účinný prístup k spravodlivosti a zrušenie prekážok, ktoré stoja v ceste riadnemu fungovaniu občianskoprávneho konania, v prípade potreby podporovaním zlučiteľnosti právnych predpisov v občianskoprávnom konaní uplatniteľných v členských štátoch.
- (3) Komisia 24. októbra 2006 prostredníctvom Zelenej knihy o zlepšení účinnosti výkonu rozsudkov v Európskej únii: zablokovanie bankových účtov začala konzultáciu o potrebe jednotného európskeho konania na zablokovanie bankových účtov a možných znakoch takéhoto konania.
- (4) V Štokholmskom programe z decembra 2009 ⁽³⁾, ktorým sa stanovujú priority v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti na roky 2010 až 2014, Európska rada vyzvala Komisiu, aby posúdila potrebu a uskutočniteľnosť ustanovenia určitých predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení na úrovni Únie s cieľom zabrániť napríklad zmiznutiu majetku pred vymáhaním pohľadávky, a predložila vhodné návrhy na zlepšenie efektívnosti výkonu rozsudkov v Únii v súvislosti s bankovými účtami a majetkom dlžníkov.
- (5) Vnútroštátne konania o vydanie ochranných opatrení, ako sú napríklad príkazy na zablokovanie účtov, existujú vo všetkých členských štátoch, ale podmienky na vydanie takýchto opatrení a efektívnosť ich vykonávania sa značne líšia. Využitie vnútroštátnych ochranných opatrení môže byť okrem toho v prípadoch s cezhraničnými dôsledkami komplikované, najmä ak sa veriteľ snaží zablokovať viacero účtov nachádzajúcich sa v rôznych členských štátoch. Zdá sa preto nevyhnutné a primerané prijať záväzný a priamo uplatniteľný právny akt Únie, ktorým sa zavedie nové konanie Únie umožňujúce v cezhraničných prípadoch účinne a urýchlene zablokovať finančné prostriedky vedené na bankových účtoch.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 191, 29.6.2012, s. 57.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 15. apríla 2014 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 13. mája 2014.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 115, 4.5.2010, s. 1.

- (6) Konanie zavedené týmto nariadením by malo byť dodatočným a voliteľným prostriedkom pre veriteľa, ktorý má naďalej možnosť využiť akékoľvek iné konanie o vydanie rovnocenného opatrenia podľa vnútroštátneho právneho poriadku.
- (7) Veriteľ by mal mať možnosť dosiahnuť vydanie ochranného opatrenia vo forme európskeho príkazu na zablokovanie (ďalej len „príkaz na zablokovanie účtov“ alebo „príkaz“), ktorým by sa zabránilo prevodu alebo vybratiu finančných prostriedkov, ktoré má jeho dlžník v držbe na bankovom účte vedenom v členskom štáte, ak hrozí, že bez takéhoto opatrenia bude následné vymáhanie jeho pohľadávky voči dlžníkovi zmarené alebo podstatne sťažené. Zablokovanie finančných prostriedkov vedených na dlžníkovom účte by malo zabrániť nielen samotnému dlžníkovi, ale aj osobám, ktorým dlžník povolil vykonávať platby prostredníctvom tohto účtu, napríklad formou trvalého príkazu, inkasa alebo používania kreditnej karty, používať tieto finančné prostriedky.
- (8) Rozsah pôsobnosti tohto nariadenia by mal okrem určitých presne vymedzených vecí pokrývať všetky občianske a obchodné veci. Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať najmä na pohľadávky voči dlžníkovi v konkurze. Malo by to znamenať, že po začatí konkurzného konania v zmysle nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 ⁽¹⁾ v súvislosti s dlžníkom nemožno voči nemu vydať príkaz na zablokovanie. Na druhej strane by toto vylúčenie malo umožniť, aby sa príkaz na zablokovanie použil na zabezpečenie vymoženía poškodzujúcich platieb vykonaných takýmto dlžníkom v prospech tretích osôb.
- (9) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na účty vedené v úverových inštitúciách, ktorých podnikateľskou činnosťou je prijímanie vkladov alebo iných návratných finančných prostriedkov od verejnosti a poskytovanie úverov na ich vlastný účet.

Nemalo by sa preto vzťahovať na finančné inštitúcie, ktoré takéto vklady neprijímajú, napríklad na inštitúcie poskytujúce financovanie vývozu a investičných projektov alebo projektov v rozvojových krajinách, či inštitúcie poskytujúce služby na finančných trhoch. Okrem toho by sa toto nariadenie nemalo uplatňovať na účty, ktorých majiteľmi sú centrálné banky alebo ktoré vedú centrálné banky, keď konajú ako menové orgány, ani na účty, ktoré nemožno zablokovať na základe vnútroštátnych príkazov rovnocenných príkazu na zablokovanie alebo ktoré podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom je daný účet vedený, inak nepodliehajú zaisteniu.

- (10) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať len na cezhraničné prípady a malo by sa v ňom vymedziť, čo v tomto kontexte predstavuje cezhraničný prípad. Na účely tohto nariadenia by sa za cezhraničný prípad mala považovať situácia, keď sa súd konajúci o návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie nachádza v jednom členskom štáte a bankový účet, ktorého sa príkaz týka, sa vedie v inom členskom štáte. Za cezhraničný prípad by sa tiež mala považovať situácia, keď má veriteľ bydlisko v jednom členskom štáte a súd a bankový účet, ktorý sa má zablokovať, sa nachádzajú v inom členskom štáte.

Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať na zablokovanie účtov vedených v členskom štáte súdu, ktorý koná vo veci návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie, pokiaľ má veriteľ bydlisko tiež v tomto členskom štáte, aj keď veriteľ zároveň podáva návrh na vydanie príkazu na zablokovanie vo vzťahu k účtu alebo účtom vedeným v inom členskom štáte. V takomto prípade by mal veriteľ podať dva samostatné návrhy – jeden na vydanie príkazu na zablokovanie a jeden na vydanie vnútroštátneho opatrenia.

- (11) Konanie o vydanie príkazu na zablokovanie by malo byť k dispozícii veriteľovi, ktorý si želá zabezpečiť výkon neskoršieho rozsudku v samej veci pred začatím konania vo veci samej a v akejkoľvek fáze počas takéhoto konania. Malo by byť k dispozícii aj veriteľovi, ktorý už dosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmieru alebo verejnej listiny, v ktorých sa dlžníkovi ukladá povinnosť zaplatiť pohľadávku veriteľa.
- (12) Príkaz na zablokovanie by mal byť k dispozícii na účel zabezpečenia pohľadávok, ktoré sú už splatné. Takisto by mal byť k dispozícii pri pohládkach, ktoré ešte nie sú splatné, pokiaľ vyplývajú z transakcie alebo udalosti, ku ktorej už došlo, a možno určiť ich výšku, vrátane nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti, ako aj pri občianskoprávných nárokoch na náhradu škody či uvedenia do pôvodného stavu, ktoré sa zakladajú na skutku, ktorý viedol k začatiu trestného konania.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní (Ú. v. ES L 160, 30.6.2000, s. 1).

Veriteľ by mal mať možnosť žiadať, aby príkaz na zablokovanie znel na sumu istiny alebo na nižšiu sumu. Takáto nižšia suma môže byť v jeho záujme napríklad vtedy, keď už dosiahol niektorú inú zábezpeku pre časť svojej pohľadávky.

- (13) S cieľom zabezpečiť úzke prepojenie medzi konaním vo veci príkazu na zablokovanie a konaním vo veci samej by medzinárodnú právomoc vydať príkaz mali mať súdy členského štátu, ktorého súdy majú právomoc konať vo veci samej. Na účely tohto nariadenia by pojem konanie vo veci samej mal zahŕňať akékoľvek konanie, ktorého cieľom je získať exekučný titul vo vzťahu k príslušnej pohľadávke, vrátane konania, akými sú napríklad skrátené konania týkajúce sa platobných rozkazov a konania, ako napríklad francúzske konanie nazývané „procédure de référé“. Ak je dlžníkom spotrebiteľ, ktorý má bydlisko v členskom štáte, právomoc vydať príkaz by mali mať len súdy tohto členského štátu.
- (14) Podmienkami vydania príkazu na zablokovanie by sa mala zabezpečiť primeraná rovnováha medzi záujmom veriteľa o vydanie príkazu a záujmom dlžníka predísť zneužitiu príkazu.

Preto ak veriteľ podá návrh na vydanie príkazu na zablokovanie predtým, ako dosiahne vydanie rozsudku, súd, na ktorý sa návrh podáva, by sa mal na základe dôkazov predložených veriteľom presvedčiť, že je pravdepodobné, že veriteľ bude vo veci svojej pohľadávky voči dlžníkovi úspešný.

Od veriteľa by sa okrem toho malo vyžadovať v každej situácii, aj vtedy, keď už dosiahol vydanie rozsudku, aby súdu uspokojivo preukázal, že jeho pohľadávka naliehavo potrebuje súdnu ochranu a že bez príkazu by výkon existujúceho alebo budúceho rozsudku mohol byť zmarený alebo podstatne sťažený, pretože existuje reálne nebezpečenstvo, že dovedy, kým veriteľ bude môcť dosiahnuť výkon existujúceho alebo budúceho rozsudku, môže dlžník svoj majetok stroviť, skryť alebo zničiť, alebo ho previesť za nižšiu ako skutočnú hodnotu, v neobvyklom rozsahu alebo na základe neobvyklého úkonu.

Súd by mal posúdiť dôkazy o existencii takéhoto nebezpečenstva, ktoré predložil veriteľ. Tieto dôkazy by sa mohli týkať napríklad dlžníkovho konania vo vzťahu k pohľadávke veriteľa alebo v predchádzajúcom spore medzi účastníkmi, úverovej minulosti dlžníka, povahy majetku dlžníka a akéhokoľvek nedávneho konania dlžníka vo vzťahu k jeho majetku. Pri posudzovaní dôkazov môže súd dospieť k záveru, že výbery z účtov a prípady výdavkov dlžníka na zabezpečenie bežného chodu jeho podnikania alebo opakujúce sa rodinné výdavky nie sú samy osebe neobvyklé. Samotné neuhradenie alebo popretie pohľadávky ani samotná skutočnosť, že dlžník má viac než jedného veriteľa, by sa nemali samy osebe považovať za dostatočný dôkaz odôvodňujúci vydanie príkazu. Ani samotná skutočnosť, že finančná situácia dlžníka je zlá alebo sa zhoršuje, by sa nemala sama osebe považovať za dostatočný dôvod na vydanie príkazu. Súd však tieto skutočnosti môže zohľadniť pri celkovom posúdení existencie rizika.

- (15) S cieľom zabezpečiť účinok prekvapenia v prípade príkazu na zablokovanie a s cieľom zabezpečiť že tento príkaz bude pre veriteľa, ktorý sa usiluje o vymoženie dlhov od dlžníka v cezhraničných prípadoch, užitočným nástrojom, dlžník by nemal byť informovaný o návrhu veriteľa na vydanie príkazu ani by nemal byť vypočutý pred vydaním príkazu a ani oboznámený o príkaze pred jeho vykonaním. Ak súd na základe dôkazov a informácií predložených veriteľom, prípadne jeho svedkom či svedkami nie je presvedčený o tom, že zablokovanie daného účtu alebo daných účtov je opodstatnené, nemal by príkaz vydať.
- (16) V prípadoch, keď veriteľ podá návrh na vydanie príkazu na zablokovanie pred začatím súdneho konania vo veci samej, by sa mu týmto nariadením mala uložiť povinnosť začať takéto konanie v určenej lehote a mala by sa mu uložiť povinnosť preukázať začatie takéhoto konania súdu, na ktorý podal návrh na vydanie príkazu. Ak veriteľ túto povinnosť nesplní, súd by mal bez návrhu príkaz zrušiť alebo by mal automaticky ukončiť jeho výkon.
- (17) Vzhľadom na absenciu predchádzajúceho vypočutia dlžníka by sa v tomto nariadení mali ustanoviť konkrétne záruky na zabránenie zneužitiu príkazu a na ochranu práv dlžníka.

- (18) Jednou takouto dôležitou zárukou by mala byť možnosť požadovať od veriteľa, aby poskytol zábezpeku a tak zabezpečil, aby sa mohla dlžníkovi v neskoršom štádiu poskytnúť náhrada za akúkoľvek škodu, ktorá mu vznikla v dôsledku príkazu na zablokovanie. V závislosti od vnútroštátneho právneho poriadku by sa takáto zábezpeka mohla poskytnúť vo forme zloženia zábezpeky do úschovy súdu alebo vo forme alternatívnej záruky, akou je napríklad banková záruka alebo hypotéka. Súd by mal mať pri určovaní výšky zábezpeky, ktorou sa má predísť zneužitiu príkazu a zabezpečiť náhrada škody dlžníkovi, právo voľnej úvahy a mal by mať možnosť v prípade absencie konkrétnych dôkazov v súvislosti s výškou potenciálnej škody považovať za smerodajnú pri určení výšky zábezpeky sumu, na ktorú sa má príkaz vydať.

V prípadoch, keď veriteľ ešte nedosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu ani verejnej listiny, ktorými sa dlžníkovi ukladá povinnosť uhradiť veriteľovu pohľadávku, by poskytnutie zábezpeky malo byť pravidlom a súd by mal upustiť od tejto požiadavky alebo požadovať poskytnutie zábezpeky v nižšej sume len výnimočne v prípade, ak vzhľadom na okolnosti prípadu považuje takúto zábezpeku za nevhodnú, nadbytočnú alebo neprimeranú. Takýmito okolnosťami by napríklad mohlo byť to, že návrh veriteľa sa javí opodstatnený, ale veriteľ nemá dostatočné prostriedky na poskytnutie zábezpeky, ďalej ak sa pohľadávka týka vyživovacej povinnosti alebo výplaty miezd alebo ak je vzhľadom na výšku pohľadávky nepravdepodobné, že príkaz spôsobí dlžníkovi akúkoľvek škodu, napríklad ak ide o malý obchodný dlh.

V prípadoch, keď už veriteľ dosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, vyžiadanie zábezpeky by sa malo ponechať na voľné uváženie súdu. Vyžiadanie zábezpeky môže byť s výnimkou uvedených mimoriadnych okolností vhodné napríklad vtedy, ak rozsudok, ktorého výkon sa má príkazom na zablokovanie zabezpečiť, nie je ešte vykonateľný alebo je len predbežne vykonateľný z dôvodu prebiehajúceho konania o odvolaní.

- (19) Ďalším významným prvkom na dosiahnutie primeranej rovnováhy medzi záujmami veriteľa a záujmami dlžníka by malo byť pravidlo o zodpovednosti veriteľa za akúkoľvek škodu spôsobenú dlžníkovi príkazom na zablokovanie. V tomto nariadení by sa preto mala ustanoviť minimálne zodpovednosť veriteľa, ak ku škode, ktorá bola dlžníkovi spôsobená príkazom na zablokovanie, došlo v dôsledku zavinenia veriteľa. V tejto súvislosti znáša dôkazné bremeno dlžník. Pokiaľ ide o dôvody zodpovednosti ustanovené v tomto nariadení, malo by sa ustanoviť harmonizované pravidlo stanovujúce vyvrátiteľnú domnienku o zavinení veriteľa.

Okrem toho by členské štáty mali mať možnosť zachovať alebo zaviesť vo svojom vnútroštátnom právnom poriadku aj iné dôvody zodpovednosti, ako sa uvádzajú v tomto nariadení. Pre takéto iné dôvody zodpovednosti by členské štáty mali mať možnosť zachovať alebo zaviesť iné druhy zodpovednosti, napríklad objektívnu zodpovednosť.

V tomto nariadení by sa mala ustanoviť aj kolízna norma, podľa ktorej by rozhodným právom pre zodpovednosť veriteľa mal byť právny poriadok členského štátu výkonu. V prípade viacerých členských štátov výkonu by rozhodným právom mal byť právny poriadok toho členského štátu výkonu, v ktorom má dlžník obvyklý pobyt. Ak dlžník nemá obvyklý pobyt v žiadnom z členských štátov výkonu, rozhodným právom by mal byť právny poriadok členského štátu výkonu, s ktorým má daná vec najužšiu väzbu. Pri určovaní najužšej väzby by jedným z faktorov, ktoré by mal súd zohľadniť, mohla byť výška sumy zablokovanej v jednotlivých členských štátoch výkonu.

- (20) S cieľom prekonať existujúce praktické ťažkosti pri získavaní informácií o tom, kde sa v cezhraničnej situácii nachádza bankový účet dlžníka, by sa v tomto nariadení mal ustanoviť mechanizmus umožňujúci veriteľovi požiadať, aby súd získal informácie potrebné na identifikáciu dlžníkovho účtu pred vydaním príkazu na zablokovanie od určeného informačného orgánu členského štátu, o ktorom sa veriteľ domnieva, že v ňom má dlžník účet. Vzhľadom na osobitnú povahu takéhoto zásahu orgánov verejnej moci a takéhoto prístupu k súkromným údajom by sa prístup k informáciám o účtoch mal v zásade udeliť len v prípadoch, keď veriteľ dosiahol vydanie vykonateľného rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny. Výnimočne by však mal mať veriteľ možnosť podať žiadosť o informácie o účte aj v prípade, keď jeho rozsudok, súdny zmier alebo verejná listina ešte nie sú vykonateľné. Takáto žiadosť by mala byť možná, ak je suma, ktorá sa má zablokovať, významná vzhľadom na okolnosti prípadu a súd je na základe dôkazov predložených veriteľom presvedčený, že tieto informácie sú naliehavo potrebné, pretože hrozí, že bez nich bude ohrozené následné vymoženie veriteľovej pohľadávky voči dlžníkovi, v dôsledku čoho by sa mohla podstatne zhoršiť finančná situácia veriteľa.

S cieľom umožniť fungovanie tohto mechanizmu by členské štáty mali sprístupniť vo svojom právnom poriadku jeden alebo viacero spôsobov získavania takýchto informácií, ktoré sú účinné a efektívne a ktoré nie sú nákladovo neprimerané alebo časovo náročné. Tento mechanizmus by sa mal uplatniť len v prípadoch, keď sú splnené všetky podmienky a požiadavky na vydanie príkazu na zablokovanie a veriteľ vo svojej žiadosti náležite odôvodnil, prečo sa možno domnievať, že dlžník má jeden alebo viacero účtov v konkrétnom členskom štáte, napríklad pretože v tom členskom štáte dlžník pracuje alebo vykonáva odbornú činnosť alebo tam má majetok.

- (21) S cieľom zabezpečiť ochranu osobných údajov dlžníka by sa získané informácie týkajúce sa identifikácie bankového účtu alebo bankových účtov dlžníka nemali poskytnúť veriteľovi. Poskytnúť by sa mali iba dožadujúcemu súdu a výnimočne banke dlžníka, ak banka alebo iný subjekt zodpovedný za vykonanie príkazu v členskom štáte výkonu nedokáže identifikovať účet dlžníka na základe informácií poskytnutých v príkaze, napríklad ak tá istá banka vedie účty pre viaceré osoby, ktoré majú rovnaké meno a rovnakú adresu. Ak sa v takom prípade v príkaze uvádza, že číslo účtu alebo čísla účtov, ktoré sa majú zablokovať, sa získalo alebo získali na základe žiadosti o informácie, banka by mala žiadať tieto informácie od informačného orgánu členského štátu výkonu a mala by mať možnosť podať takúto žiadosť neformálne a jednoducho.
- (22) Týmto nariadením by sa veriteľovi malo zaručiť právo odvolať sa proti zamietnutiu vydania príkazu na zablokovanie. Uvedeným právom by nemala byť dotknutá možnosť veriteľa podať nový návrh na vydanie príkazu na zablokovanie na základe nových skutočností alebo nových dôkazov.
- (23) Štruktúry výkonu v oblasti blokovania bankových účtov sú v jednotlivých členských štátoch značne odlišné. S cieľom zabrániť duplicitě týchto štruktúr v členských štátoch a s cieľom dodržiavať vnútroštátne postupy v čo najväčšom rozsahu by toto nariadenie, pokiaľ ide o výkon a samotné uplatňovanie príkazu na zablokovanie, malo vychádzať z metód a štruktúr, ktoré existujú na výkon a uplatňovanie rovnocenných vnútroštátnych príkazov v členskom štáte, v ktorom sa má príkaz vykonať.
- (24) S cieľom zabezpečiť urýchlený výkon by sa v tomto nariadení malo ustanoviť zasielanie príkazu z členského štátu pôvodu príslušnému orgánu členského štátu výkonu akýmikoľvek vhodnými prostriedkami, ktorými sa zabezpečí, že obsah zaslaných listín bude pravdivý, verný a ľahko čitateľný.
- (25) Príslušný orgán členského štátu výkonu by mal po doručení príkazu na zablokovanie prijať potrebné opatrenia na to, aby dal príkaz vykonať v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom tak, že prijatý príkaz zašle banke alebo inému subjektu zodpovednému za výkon takýchto príkazov v tomto členskom štáte, alebo ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom právnom poriadku, dal inak pokyny banke na vykonanie príkazu.
- (26) V závislosti od spôsobu, ktorý je k dispozícii podľa právneho poriadku členského štátu výkonu pre rovnocenné vnútroštátne príkazy, by sa mal príkaz na zablokovanie vykonať zablokovaním príslušnej sumy na účte dlžníka alebo – ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom právnom poriadku – prevedením tejto sumy na účet určený na účely zablokovania, ktorým môže byť účet príslušného orgánu výkonu, súdu, banky, v ktorej má dlžník účet, alebo banky určenej ako subjekt koordinujúci zablokovanie v danom prípade.
- (27) Týmto nariadením by sa nemala vylúčiť možnosť, aby sa úhrada poplatkov za vykonanie príkazu na zablokovanie požadovala vopred. Riešenie tejto otázky by sa malo ponechať na vnútroštátny právny poriadok členského štátu, v ktorom sa má príkaz vykonať.
- (28) Príkaz na zablokovanie by mal mať rovnaké poradie ako rovnocenný vnútroštátny príkaz v členskom štáte výkonu. Ak podľa vnútroštátneho právneho poriadku majú určité vykonávacie opatrenia prednosť pred opatreniami na zablokovanie, rovnakú prednosť by mali mať aj vo vzťahu k príkazom na zablokovanie podľa tohto nariadenia. Na účely tohto nariadenia by sa mali príkazy *in personam*, ktoré existujú v niektorých vnútroštátnych právnych systémoch, považovať za rovnocenné s vnútroštátnymi príkazmi.

- (29) V tomto nariadení by sa malo stanoviť zavedenie povinnosti banky alebo iného subjektu zodpovedného za výkon príkazu na zablokovanie v členskom štáte výkonu oznámiť, či a v akom rozsahu viedol príkaz k zablokovaniu akýchkoľvek finančných prostriedkov dlžníka, a mala by sa tiež ustanoviť povinnosť veriteľa zabezpečiť uvoľnenie všetkých zablokovaných finančných prostriedkov, ktoré presahujú sumu uvedenú v príkaze.
- (30) Týmto nariadením by sa malo zaručiť právo dlžníka na spravodlivý proces a na účinný opravný prostriedok, a preto by sa mu so zreteľom na povahu *ex parte* konania o vydanie príkazu na zablokovanie malo umožniť napadnúť príkaz alebo jeho výkon z dôvodov ustanovených v tomto nariadení bezprostredne po vykonaní príkazu.
- (31) V tejto súvislosti by sa týmto nariadením malo vyžadovať, aby sa príkaz na zablokovanie, všetky písomnosti, ktoré predložil veriteľ súdu v členskom štáte pôvodu, ako aj potrebné preklady doručili dlžníkovi bezodkladne po vykonaní príkazu. Súd by mal mať právo voľnej úvahy, pokiaľ ide o pripojenie akýchkoľvek ďalších písomností, na ktorých založil svoje rozhodnutie a ktoré by dlžník mohol potrebovať na uplatnenie opravného prostriedku, napríklad doslovných prepisov akéhokoľvek ústneho pojednávania.
- (32) Dlžník by mal mať možnosť požadovať preskúmanie príkazu na zablokovanie, najmä ak neboli splnené podmienky alebo požiadavky stanovené v tomto nariadení alebo ak sa okolnosti, ktoré viedli k vydaniu príkazu, zmenili takým spôsobom, že vydanie príkazu by už nebolo opodstatnené. Dlžník by mal mať napríklad k dispozícii opravný prostriedok, ak prípad nie je cezhraničným prípadom v zmysle tohto nariadenia, ak neboli dodržané normy o určení právomoci stanovené v tomto nariadení, ak veriteľ v lehote stanovenej v tomto nariadení nezačal konanie vo veci samej a súd následne bez návrhu nezrušil príkaz ani automaticky neukončil jeho výkon, ak v súvislosti s pohľadávkou veriteľa nebola potrebná naliehavá ochrana vo forme príkazu na zablokovanie, keďže neexistovalo riziko, že by následné vymożenie tejto pohľadávky bolo zmarené alebo podstatne sťažené, alebo ak poskytnutie zábezpeky nespĺňalo požiadavky stanovené v tomto nariadení.

Dlžník by mal mať k dispozícii opravný prostriedok aj vtedy, ak mu príkaz a vyhlásenie o zablokovaní neboli doručené tak, ako sa ustanovuje v tomto nariadení, alebo ak písomnosti, ktoré mu boli doručené, nespĺňali jazykové požiadavky ustanovené v tomto nariadení. Takýmto opravným prostriedkom by sa však nemalo vyhovieť, ak sa nedostatok doručenia alebo prekladu napraví v stanovenej lehote. S cieľom napraviť nedostatok doručenia by mal veriteľ požiadať orgán zodpovedný za doručovanie v členskom štáte pôvodu, aby príslušné písomnosti doručil dlžníkovi doporučenou listovou zásielkou, alebo – ak dlžník súhlasil s prevzatím písomností na súde – mal by poskytnúť potrebné preklady písomností súdu. Takáto žiadosť by sa nemala vyžadovať, ak sa nedostatok doručenia už napravil iným spôsobom, napríklad ak v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom súd bez návrhu inicioval doručenie.

- (33) Riešenie otázky, kto má poskytnúť prípadné preklady, ktoré sa požadujú podľa tohto nariadenia, a kto má znášať náklady na takéto preklady, sa ponecháva na vnútroštátny právny poriadok.
- (34) Právomoc konať o opravných prostriedkoch proti vydaniu príkazu na zablokovanie by mali mať súde členského štátu, v ktorom bol príkaz vydaný. Právomoc konať o opravných prostriedkoch voči výkonu príkazu by mali mať súde, prípadne príslušné orgány výkonu v členskom štáte výkonu.
- (35) Dlžník by mal mať právo požiadať o uvoľnenie zablokovaných finančných prostriedkov, ak poskytne vhodnú alternatívnu zábezpeku. Takáto alternatívna zábezpeka by sa mohla poskytnúť vo forme zloženia zábezpeky do úschovy súdu alebo vo forme alternatívnej záruky, akou je napríklad banková záruka alebo hypotéka.

- (36) Týmto nariadením by sa malo zabezpečiť, aby zablokovanie účtu dlžníka nemalo vplyv na sumy, ktoré sú vylúčené zo zaistenia podľa právneho poriadku členského štátu výkonu, napríklad sumy potrebné na živobytie dlžníka a jeho rodiny. V závislosti od procesného systému uplatniteľného v tomto členskom štáte by mal príslušnú sumu vylúčiť pred vykonaním príkazu bez návrhu príslušný orgán, ktorým môže byť súd, banka alebo príslušný orgán výkonu, alebo by sa táto suma mala vylúčiť na žiadosť dlžníka po vykonaní príkazu. Ak sú účty zablokované vo viacerých členských štátoch a k vylúčeniu došlo viac ako raz, veriteľ by mal mať možnosť požiadať príslušný súd ktoréhokoľvek členského štátu výkonu alebo – ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom právnom poriadku dotknutého členského štátu výkonu – príslušný orgán výkonu v tomto členskom štáte o úpravu vylúčenia, ktoré sa uplatňuje v tomto členskom štáte.
- (37) S cieľom zabezpečiť, aby bol príkaz na zablokovanie vydaný a vykonaný rýchlo a bezodkladne, by sa týmto nariadením mali stanoviť lehoty, v rámci ktorých sa musia dokončiť jednotlivé kroky konania. Súdny alebo orgány zapojené do tohto konania by mali mať možnosť odchyliť sa od týchto lehôt len za výnimočných okolností, napríklad v prípadoch, ktoré sú z právnej alebo skutkovej stránky zložité.
- (38) Na účely výpočtu období a lehôt ustanovených v tomto nariadení by sa malo uplatňovať nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ⁽¹⁾.
- (39) S cieľom uľahčiť uplatňovanie tohto nariadenia by sa mala ustanoviť povinnosť členských štátov oznamovať Komisii určité informácie o svojich právnych predpisoch a postupoch týkajúcich sa príkazov na zablokovanie a rovnocenných vnútroštátnych príkazov.
- (40) S cieľom uľahčiť praktické uplatňovanie tohto nariadenia by sa mali ustanoviť tlačivá najmä pre návrh na vydanie príkazu, pre samotný príkaz, pre vyhlásenie o zablokovaní finančných prostriedkov a pre opravný prostriedok alebo odvolanie podľa tohto nariadenia.
- (41) Na účely zvýšenia efektívnosti konania by sa týmto nariadením malo umožniť čo najširšie používanie moderných komunikačných technológií akceptovaných podľa procesných noriem dotknutých členských štátov, najmä na účely podávania tlačív ustanovených v tomto nariadení, ako aj na komunikáciu medzi orgánmi zapojenými do konania. Okrem toho by spôsoby podpisu príkazu na zablokovanie a iných písomností podľa tohto nariadenia mali byť technicky neutrálne, aby umožňovali uplatnenie existujúcich spôsobov, ako je napríklad elektronická certifikácia alebo zabezpečená autentifikácia, a budúceho technického vývoja v tejto oblasti.
- (42) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci, pokiaľ ide o ustanovenie a následnú zmenu tlačív uvedených v tomto nariadení. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽²⁾.
- (43) Na prijímanie vykonávacích aktov, ktorými sa ustanovia a následne menia tlačivá uvedené v tomto nariadení, by sa mal uplatňovať konzultačný postup, a to v súlade s článkom 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
- (44) V tomto nariadení sa rešpektujú základné práva a dodržiujú zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie. Predovšetkým je jeho snahou zaistiť rešpektovanie súkromného a rodinného života, ochranu osobných údajov, vlastnícke právo a právo na účinný opravný prostriedok a spravodlivý proces, ako sa ustanovuje v jej článkoch 7, 8, 17 a 47.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 z 3. júna 1971, ktorým sa stanovujú pravidlá pre lehoty, dátumy a termíny (Ú. v. ES L 124, 8.6.1971, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (45) V súvislosti s prístupom k osobným údajom a s používaním a prenosom takýchto údajov podľa tohto nariadenia by sa mali dodržiavať požiadavky smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽¹⁾, ako sú transponované do vnútroštátneho právneho poriadku členských štátov.
- (46) Na účely uplatňovania tohto nariadenia je však potrebné ustanoviť určité osobitné podmienky prístupu k osobným údajom, ich používania a prenosu. V tejto súvislosti sa zohľadnilo stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov ⁽²⁾. Informovanie dotknutej osoby by sa malo uskutočňovať podľa vnútroštátneho právneho poriadku. Informovanie dlžníka o sprístupnení informácií týkajúcich sa jeho účtu alebo účtov by sa však malo odložiť o 30 dní s cieľom zabrániť tomu, aby skoré informovanie ohrozilo účinky príkazu na zablokovanie.
- (47) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to ustanovenie konania Únie o vydanie ochranného opatrenia, ktoré umožňuje veriteľovi dosiahnuť vydanie príkazu na zablokovanie, ktorým sa zabráni ohrozeniu následného vymáhania veriteľovej pohľadávky prevodom alebo výberom finančných prostriedkov, ktoré má dlžník na bankovom účte vedenom v Únii, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodu jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii (Zmluvy o EÚ). V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (48) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať len na tie členské štáty, ktoré sú ním viazané v súlade so zmluvami. Konanie o vydanie európskeho príkazu na zablokovanie ustanovené v tomto nariadení by preto malo byť dostupné len veriteľovi s bydliskom v členskom štáte, ktorý je viazaný týmto nariadením, a príkazy vydané podľa tohto nariadenia by sa mali týkať len zablokovania bankových účtov, ktoré sú vedené v takomto členskom štáte.
- (49) V súlade s článkom 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, Írsko oznámilo želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia.
- (50) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (51) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA 1

PREDMET ÚPRAVY, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy

1. Týmto nariadením sa zavádza konanie Únie, na základe ktorého môže veriteľ dosiahnuť vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov (ďalej len „príkaz na zablokovanie“ alebo „príkaz“), ktorým sa zabráňuje ohrozeniu následného vymáhania veriteľovej pohľadávky prevodom alebo vybraním finančných prostriedkov, ktoré má dlžník na bankovom účte vedenom v členskom štáte, a to až do sumy uvedenej v príkaze.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 373, 21.12.2011, s. 4.

2. Príkaz na zablokovanie je veriteľovi k dispozícii ako alternatíva opatrení na zablokovanie podľa vnútroštátneho právneho poriadku.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na peňažné pohľadávky v občianskych a obchodných veciach v cezhraničných prípadoch vymedzených v článku 3 bez ohľadu na povahu príslušného súdu alebo tribunálu (ďalej len „súd“). Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné ani správne veci, ani na zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone štátnej moci („*acta iure imperii*“).

2. Toto nariadenie sa nevzťahuje na:

a) majetkové práva vyplývajúce z manželského zväzku alebo zo vzťahu, ktorý má podľa rozhodného práva pre takýto vzťah porovnateľné účinky ako manželstvo;

b) závety a dedenie vrátane vyživovacích povinností v dôsledku smrti;

c) pohľadávky voči dlžníkovi, v súvislosti s ktorým sa začalo konkurzné konanie, konanie o likvidácii obchodných spoločností alebo iných právnických osôb v úpadku, súdne vyrovnania alebo podobné konanie;

d) sociálne zabezpečenie;

e) rozhodcovské konanie.

3. Toto nariadenie sa nevzťahuje na bankové účty, ktoré podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom sú vedené, nepodliehajú zaisteniu, ani na účty vedené v súvislosti s prevádzkou akéhokoľvek systému vymedzeného v článku 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES⁽¹⁾.

4. Toto nariadenie sa nevzťahuje na bankové účty, ktorých majiteľmi sú alebo ktoré vedú centrálné banky, keď konajú ako menové orgány.

Článok 3

Cezhraničné prípady

1. Na účely tohto nariadenia je cezhraničným prípadom prípad, v ktorom sa bankový účet alebo účty, ktoré majú byť príkazom na zablokovanie, vedú v inom členskom štáte ako:

a) v členskom štáte súdu, na ktorý sa návrh na vydanie príkazu na zablokovanie podľa článku 6 podáva, alebo

b) v členskom štáte, v ktorom má veriteľ bydlisko.

2. Relevantným okamihom pre určenie, či prípad je cezhraničným prípadom, je dátum, keď sa na súd, ktorý má právomoc vydať príkaz na zablokovanie, podal návrh na vydanie príkazu na zablokovanie.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES z 19. mája 1998 o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov (Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45).

Článok 4

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia:

1. „bankový účet“ alebo „účet“ je akýkoľvek účet obsahujúci finančné prostriedky, ktorý je vedený v banke v mene dlžníka alebo v mene tretej osoby v prospech dlžníka;
2. „banka“ je úverová inštitúcia v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 ⁽¹⁾ vrátane pobočiek úverových inštitúcií v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 17 uvedeného nariadenia, ktorých ústredie je v Únii, alebo v súlade s článkom 47 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ ⁽²⁾ mimo Únie, ak sa takéto pobočky nachádzajú v Únii;
3. „finančné prostriedky“ sú peniaze pripísané na účet v akejkoľvek mene alebo podobné nároky na vrátenie peňazí, ako napríklad vklady na peňažnom trhu;
4. „členský štát, v ktorom je bankový účet vedený“, je:
  - a) členský štát uvedený v kóde IBAN (medzinárodné číslo bankového účtu) tohto účtu alebo
  - b) v prípade bankového účtu, ktorý nemá IBAN, členský štát, v ktorom banka, v ktorej je účet vedený, má svoje ústredie, alebo v prípade, že účet je vedený v pobočke, členský štát, v ktorom sa nachádza pobočka;
5. „pohľadávka“ je nárok na splatenie konkrétnej peňažnej sumy, ktorá je splatná, alebo nárok na splatenie určitej peňažnej sumy vyplývajúcej z transakcie alebo udalosti, ktorá sa už uskutočnila, pokiaľ sa takéhoto nároku možno domáhať na súde;
6. „veriteľ“ je fyzická osoba s bydliskom v členskom štáte alebo právnická osoba s bydliskom v členskom štáte, alebo akýkoľvek iný subjekt s bydliskom v členskom štáte, ktorý má spôsobilosť žalovať alebo byť žalovaný podľa právneho poriadku členského štátu, ktoré podajú návrh na vydanie príkazu na zablokovanie v súvislosti s pohľadávkou alebo už vydanie príkazu na zablokovanie dosiahli;
7. „dlžník“ je fyzická osoba alebo právnická osoba, alebo akýkoľvek iný subjekt, ktorý má spôsobilosť žalovať alebo byť žalovaný podľa právneho poriadku členského štátu, proti ktorému sa veriteľ usiluje o vydanie príkazu na zablokovanie v súvislosti s pohľadávkou alebo proti ktorému už veriteľ vydanie príkazu na zablokovanie dosiahol;
8. „rozsudok“ je každé rozhodnutie súdu členského štátu bez ohľadu na jeho označenie vrátane rozhodnutia súdneho úradníka o určení trov alebo výdavkov;
9. „súdny zmier“ je zmier schválený súdom členského štátu alebo uzavretý na súde členského štátu počas konania;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

10. „verejná listina“ je písomnosť, ktorá bola úradne vyhotovená alebo zaregistrovaná ako verejná listina v členskom štáte a ktorej pravosť:
  - a) súvisí s jej podpisom a obsahom a
  - b) bola potvrdená orgánom verejnej moci alebo iným orgánom oprávneným na tento účel;
11. „členský štát pôvodu“ je členský štát, v ktorom bol vydaný príkaz na zablokovanie;
12. „členský štát výkonu“ je členský štát, v ktorom je vedený účet, ktorý má byť zablokovaný;
13. „informačný orgán“ je orgán, ktorý členský štát označil za príslušný na účely získania nevyhnutných informácií o účte alebo účtoch dlžníka podľa článku 14;
14. „príslušný orgán“ je orgán alebo orgány, ktorý alebo ktoré členský štát označil za príslušný (-é) na prijatie, zaslanie alebo doručenie podľa článku 10 ods. 2, článku 23 ods. 3, 5 a 6, článku 25 ods. 3, článku 27 ods. 2 a článku 28 ods. 3 a článku 36 ods. 5 druhého pododseku;
15. „bydlisko“ je bydlisko určené v súlade s článkami 62 a 63 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 ⁽¹⁾.

KAPITOLA 2

KONANIE O VYDANIE PRÍKAZU NA ZABLOKOVANIE

Článok 5

Dostupnosť

Príkaz na zablokovanie je veriteľovi dostupný v týchto situáciách:

- a) pred tým, ako veriteľ začne v členskom štáte konanie voči dlžníkovi vo veci samej alebo v ktoromkoľvek štádiu takého konania až do vydania rozsudku alebo uzavretia súdneho zmiernu;
- b) po tom, ako veriteľ dosiahol v členskom štáte vydanie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, ktorými sa od dlžníka vyžaduje, aby zaplatil veriteľovu pohľadávku.

Článok 6

Právomoc

1. Ak veriteľ ešte nedosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu ani verejnej listiny, právomoc vydať príkaz na zablokovanie majú sudy členského štátu, ktoré majú právomoc rozhodovať vo veci samej v súlade s príslušnými uplatniteľnými normami o určení právomoci.
2. Bez ohľadu na odsek 1 v prípadoch, keď je dlžníkom spotrebiteľ, ktorý uzavrel s veriteľom zmluvu na účel, ktorý možno považovať za účel mimo rámca predmetu obchodnej činnosti alebo povolania dlžníka, právomoc vydať príkaz na zablokovanie, ktorým sa má zabezpečiť pohľadávka týkajúca sa danej zmluvy, majú len sudy členského štátu, v ktorom má dlžník bydlisko.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

3. V prípade, že veriteľ už dosiahol vydanie rozsudku alebo súdneho zmiernu, právomoc vydať príkaz na zablokovanie v súvislosti s pohľadávkou uvedenou v rozsudku alebo v súdnom zmiernu majú súdy členského štátu, v ktorom sa rozsudok vydal alebo v ktorom sa súdny zmiernu schválil alebo uzavrel.

4. V prípade, že veriteľ už dosiahol vydanie verejnej listiny, právomoc vydať príkaz na zablokovanie v súvislosti s pohľadávkou uvedenou v tejto listine majú na tento účel určené súdy v členskom štáte, v ktorom sa táto listina vyhotovila.

Článok 7

Podmienky vydania príkazu na zablokovanie

1. Súd vydá príkaz na zablokovanie, ak veriteľ predložil dostatočné dôkazy, na základe ktorých je súd presvedčený, že je naliehavo potrebné prijať ochranné opatrenie vo forme príkazu na zablokovanie, pretože existuje reálne nebezpečenstvo, že bez takéhoto opatrenia bude následné vymoženie veriteľovej pohľadávky voči dlžníkovi zmarené alebo podstatne sťažené.

2. Ak veriteľ v členskom štáte ešte nedosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu ani verejnej listiny, ktorými sa vyžaduje, aby dlžník zaplatil veriteľovu pohľadávku, veriteľ musí tiež predložiť dostatočné dôkazy, ktoré presvedčia súd o tom, že je pravdepodobné, že veriteľ bude vo veci svojej pohľadávky voči dlžníkovi úspešný.

Článok 8

Návrh na vydanie príkazu na zablokovanie

1. Návrhy na vydanie príkazu na zablokovanie sa podávajú na tlačive stanovenom v súlade s konzultačným postupom podľa článku 52 ods. 2.

2. Návrh obsahuje tieto informácie:

a) názov a adresu súdu, na ktorý sa návrh podáva;

b) údaje o veriteľovi: meno a kontaktné údaje a v prípade potreby meno a kontaktné údaje zástupcu veriteľa a:

i) ak je veriteľom fyzická osoba, dátum jej narodenia a v prípade potreby jej identifikačné číslo alebo číslo cestovného pasu, ak sú k dispozícii, alebo

ii) ak je veriteľom právnická osoba alebo akýkoľvek iný subjekt, ktorý má právnu spôsobilosť žalovať alebo byť žalovaným podľa právneho poriadku členského štátu, štát jej zriadenia, založenia alebo registrácie a identifikačné alebo registračné číslo, alebo v prípade, že také číslo neexistuje, dátum a miesto jej zriadenia, založenia alebo registrácie;

c) údaje o dlžníkovi: meno a kontaktné údaje a v prípade potreby meno a kontaktné údaje zástupcu dlžníka a v prípade, že sú k dispozícii:

i) ak je dlžníkom fyzická osoba, dátum jej narodenia a identifikačné číslo alebo číslo cestovného pasu, alebo

ii) ak je dlžníkom právnická osoba alebo akýkoľvek iný subjekt, ktorý má právnu spôsobilosť žalovať alebo byť žalovaným podľa právneho poriadku členského štátu, štát jej zriadenia, založenia alebo registrácie a jej identifikačné alebo registračné číslo, alebo v prípade, že také číslo neexistuje, dátum a miesto jej zriadenia, založenia alebo registrácie;

d) číslo umožňujúce identifikáciu banky, napríklad IBAN alebo BIC a/alebo názov a adresu banky, v ktorej má dlžník jeden alebo viacero účtov, ktoré sa majú zablokovať;

- e) v prípade, že sú k dispozícii, číslo účtu alebo účtov, ktoré sa majú zablokovať, a v takomto prípade údaj o tom, či majú byť zablokované aj akékoľvek ďalšie účty, ktoré má dlžník v tej istej banke;
- f) v prípade, že nemožno poskytnúť žiadnu z informácií uvedených v písmene d), vyhlásenie, že sa žiada o získanie informácií o účte podľa článku 14, ak je takáto žiadosť možná, a dôvody, pre ktoré sa veriteľ domnieva, že dlžník má jeden alebo viacero účtov v banke v konkrétnom členskom štáte;
- g) sumu, pre ktorú sa žiada o príkaz na zablokovanie:
- i) v prípade, že veriteľ ešte nedosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, výška istiny alebo jej časti a akéhokoľvek úroku vymáhateľného podľa článku 15;
  - ii) v prípade, že veriteľ už dosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, výšku istiny uvedenej v rozsudku, súdnom zmiernu alebo verejnej listine, alebo jej časti a akéhokoľvek úroku a nákladov vymáhateľných podľa článku 15;
- h) v prípade, že veriteľ ešte nedosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny:
- i) opis všetkých relevantných skutočností podporujúcich právomoc súdu, na ktorom bol návrh na vydanie príkazu na zablokovanie podaný;
  - ii) opis všetkých relevantných okolností uvádzaných ako základ pre pohľadávku, prípadne ako základ pre nárokovaný úrok;
  - iii) vyhlásenie o tom, či veriteľ už začal voči dlžníkovi konanie vo veci samej;
- i) v prípade, že veriteľ už dosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, vyhlásenie, že rozsudku, súdnému zmiernu ani verejnej listine sa ešte nevyhovelo, alebo v prípade, že sa im vyhovelo sčasti, rozsah, v akom sa im nevyhovelo;
- j) opis všetkých relevantných okolností odôvodňujúcich vydanie príkazu na zablokovanie, ako sa požaduje v článku 7 ods. 1;
- k) prípadne dôvody, pre ktoré sa veriteľ domnieva, že by mal byť oslobodený od povinnosti poskytnúť zábezpeku podľa článku 12;
- l) zoznam dôkazov predložených veriteľom;
- m) vyhlásenie podľa článku 16 o tom, či veriteľ podal návrh na vydanie rovnocenného vnútroštátneho príkazu na iné súdy alebo orgány, alebo či už bol takýto príkaz vydaný alebo zamietnutý, a v prípade, že bol vydaný, rozsah, v akom sa vykonal;
- n) voliteľné uvedenie čísla bankového účtu veriteľa na účely dobrovoľného zaplatenia pohľadávky dlžníkom;
- o) vyhlásenie, že informácie, ktoré veriteľ uviedol v návrhu, sú podľa jeho najlepšieho vedomia pravdivé a úplné a že si je vedomý toho, že akékoľvek úmyselné uvedenie nepravdivých alebo neúplných skutočností môže mať právne dôsledky podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom sa návrh podal, alebo môže viesť k vzniku zodpovednosti podľa článku 13.

3. K návrhu je potrebné pripojiť všetky relevantné podporné dokumenty a v prípade, že veriteľ už dosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, je potrebné pripojiť vyhotovenie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, ktoré spĺňa podmienky potrebné na overenie jeho pravosti.
4. Návrh a podporné dokumenty sa môžu predložiť pomocou akéhokoľvek komunikačného prostriedku vrátane elektronického, ktorý sa akceptuje podľa procesných noriem členského štátu, v ktorom sa návrh podal.

Článok 9

Vykonávanie dôkazov

1. Súd prijme rozhodnutie prostredníctvom písomného konania na základe informácií a dôkazov, ktoré veriteľ predložil vo svojom návrhu alebo spolu so svojím návrhom. Ak sa súd domnieva, že predložené dôkazy sú nedostatočné, môže v prípade, že to umožňuje vnútroštátny právny poriadok, veriteľa požiadať, aby poskytol dodatočné listinné dôkazy.
2. Bez ohľadu na odsek 1 a s výhradou článku 11 môže súd pod podmienkou, že sa tým konanie neprimerane nepredĺži, uplatniť akýkoľvek iný primeraný spôsob vykonávania dôkazov dostupný podľa jeho vnútroštátneho právneho poriadku, ako napríklad výsluch veriteľa alebo jeho svedka (svedkov) na ústnom pojednávaní, a to aj prostredníctvom videokonferencie alebo iných komunikačných technológií.

Článok 10

Začatie konania vo veci samej

1. Ak veriteľ podal návrh na vydanie príkazu na zablokovanie pred začatím konania vo veci samej, podá návrh na začatie konania vo veci samej a predloží dôkaz o podaní takéhoto návrhu súdu, na ktorý bol podaný návrh na vydanie príkazu na zablokovanie, a to najneskôr do 30 dní od podania návrhu alebo do 14 dní od vydania príkazu, podľa toho, čo bude neskôr. Na žiadosť dlžníka môže súd tiež predĺžiť uvedenú lehotu napríklad s cieľom umožniť účastníkom vyrovnáť pohľadávku, a informuje o tom oboch účastníkov.
2. Ak súdu nebol predložený dôkaz o začatí konania v lehote uvedenej v odseku 1, zruší príkaz na zablokovanie alebo ukončí jeho výkon a informuje o tom oboch účastníkov.

V prípade, že sa súd, ktorý príkaz vydal, nachádza v členskom štáte výkonu, zrušenie príkazu v danom členskom štáte výkonu alebo ukončenie jeho výkonu sa vykoná v súlade s právnym poriadkom tohto členského štátu.

Ak sa má zrušenie alebo ukončenie výkonu vykonať v inom členskom štáte ako v členskom štáte pôvodu, súd príkaz na zablokovanie zruší s použitím tlačiva o zrušení stanoveného prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých v súlade s konzultačným postupom podľa článku 52 ods. 2 a zašle tlačivo o zrušení v súlade s článkom 29 príslušnému orgánu v členskom štáte výkonu. Tento orgán podnikne na vykonanie zrušenia alebo ukončenia výkonu potrebné kroky primeraným uplatnením článku 23.

3. Na účely odseku 1 sa konanie vo veci samej považuje za začaté:
  - a) momentom podania písomnosti, ktorou sa začína konanie, alebo rovnocennej písomnosti na súde za predpokladu, že veriteľ neopomenul následne prijať kroky, ktoré bol povinný prijať, aby zabezpečil doručenie písomnosti dlžníkovi, alebo
  - b) ak sa písomnosť musí pred podaním na súd doručiť, momentom jej prevzatia orgánom povereným doručovaním za predpokladu, že veriteľ neopomenul následne prijať kroky, ktoré bol povinný prijať, aby zabezpečil podanie písomnosti na súd.

Orgánom povereným doručovaním uvedeným v prvom pododseku písm. b) je orgán, ktorý ako prvý dostane písomnosti určené na doručenie.

Článok 11

Konanie ex parte

Dlžníkovi sa návrh na vydanie príkazu na zablokovanie neoznami ani sa pred vydaním príkazu nevypočuje.

Článok 12

Zábezpeka, ktorú má poskytnúť veriteľ

1. Ak veriteľ ešte nedosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu ani verejnej listiny, súd pred vydaním príkazu na zablokovanie od veriteľa vyžaduje, aby poskytol zábezpeku v dostatočnej výške na to, aby sa zabránilo zneužitiu konania ustanoveného v tomto nariadení a na zabezpečenie náhrady všetkých škôd, ktoré môžu dlžníkovi v dôsledku príkazu vzniknúť, a to v rozsahu, v akom za ne zodpovedá veriteľ podľa článku 13.

Súd môže od požiadavky uvedenej v prvom pododseku výnimočne upustiť, ak vzhľadom na okolnosti prípadu považuje poskytnutie zábezpeky uvedenej v prvom pododseku za neprimerané.

2. Ak veriteľ už dosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, súd pred vydaním príkazu môže od veriteľa požadovať, aby poskytol zábezpeku uvedenú v odseku 1 prvom pododseku, ak to vzhľadom na okolnosti prípadu považuje za potrebné a primerané.

3. Ak súd požaduje poskytnutie zábezpeky podľa tohto článku, oznámi veriteľovi požadovanú výšku a formu zábezpeky prijateľnú podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom sa súd nachádza. Oznámi veriteľovi, že príkaz na zablokovanie vydá po tom, ako sa poskytne zábezpeka v súlade s týmito požiadavkami.

Článok 13

Zodpovednosť veriteľa

1. Veriteľ je zodpovedný za akúkoľvek škodu, ktorá bola dlžníkovi spôsobená príkazom na zablokovanie v dôsledku zavinenia veriteľa. Dôkazné bremeno nesie dlžník.

2. Pokiaľ veriteľ nepreukáže opak, platí v týchto prípadoch domnienka zavinenia veriteľa:

- a) ak sa príkaz zrušil z dôvodu, že veriteľ nezačal konanie vo veci samej s výnimkou prípadov, keď ho nezačal v dôsledku uhradenia pohľadávky dlžníkom alebo inej formy vyrovnania medzi účastníkmi;
- b) ak veriteľ nepožiadaval o uvoľnenie sumy presahujúcej sumu, ktorá sa mala zablokovať, ako sa stanovuje v článku 27;
- c) ak sa následne zistí, že vydanie príkazu nebolo opodstatnené alebo bolo opodstatnené len v nižšej výške, a to v dôsledku nesplnenia povinností veriteľom podľa článku 16; alebo
- d) ak sa príkaz zrušil alebo jeho výkon ukončil z dôvodu, že si veriteľ nesplnil svoje povinnosti podľa tohto nariadenia, pokiaľ ide o doručovanie alebo preklad dokumentov alebo pokiaľ ide o napravenie nedostatku doručenia alebo prekladu.

3. Bez ohľadu na odsek 1 môžu členské štáty zachovať alebo zaviesť vo svojom vnútroštátnom právnom poriadku iné dôvody alebo druhy zodpovednosti alebo normy o dôkaznom bremene. Všetky ostatné aspekty týkajúce sa veriteľovej zodpovednosti voči dlžníkovi, ktoré nie sú osobitne upravené v odsekoch 1 alebo 2, sa spravujú vnútroštátnym právnym poriadkom.

4. Rozhodným právom pre zodpovednosť veriteľa je právny poriadok členského štátu výkonu.

Ak sa účty blokujú vo viac ako jednom členskom štáte, rozhodným právom pre zodpovednosť veriteľa je právny poriadok členského štátu výkonu:

- a) v ktorom má dlžník obvyklý pobyt v zmysle článku 23 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ⁽¹⁾ alebo ak to tak nie je,
  - b) ktorý má najužšiu väzbu s vecou.
5. Tento článok sa nezaobera otázkou prípadnej zodpovednosti veriteľa voči banke alebo akejkoľvek tretej strane.

Článok 14

Žiadosť o získanie informácií o účte

1. Ak veriteľ dosiahol v členskom štáte vydanie vykonateľného rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, podľa ktorých je dlžník povinný zaplatiť veriteľovu pohľadávku, a veriteľ má dôvody domnievať sa, že dlžník má jeden alebo viacero účtov v banke v konkrétnom členskom štáte, avšak nepozná ani názov a/ani adresu banky, ani kód IBAN, BIC alebo iné bankové číslo, ktoré umožňuje identifikovanie banky, môže požiadať súd, na ktorý sa podal návrh na vydanie príkazu na zablokovanie, aby požiadal informačný orgán členského štátu výkonu, aby získal informácie potrebné na to, aby bolo možné identifikovať banku alebo banky a účet alebo účty dlžníka.

Bez ohľadu na prvý pododsek môže veriteľ podať žiadosť uvedenú v uvedenom pododseku, ak rozsudok, súdny zmiernu alebo verejná listina, ktorých vydanie dosiahol, ešte nie sú vykonateľné, ak suma, ktorá sa má zablokovať, je významná vzhľadom na okolnosti prípadu a veriteľ predložil dostatočné dôkazy, na základe ktorých sa súd presvedčil, že tieto informácie sú naliehavo potrebné, pretože hrozí, že bez nich bude ohrozené následné vymoženie veriteľovej pohľadávky voči dlžníkovi, v dôsledku čoho by sa mohla podstatne zhoršiť finančná situácia veriteľa.

2. Veriteľ podá žiadosť uvedenú v odseku 1 v rámci návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie. Veriteľ uvedie dôvody, pre ktoré sa domnieva, že dlžník má jeden alebo viacero účtov v banke v konkrétnom členskom štáte, a poskytne všetky relevantné informácie, ktoré sú mu dostupné, o dlžníkovi a účte alebo účtoch, ktoré sa majú zablokovať. Ak sa súd, na ktorý sa podal návrh na vydanie príkazu na zablokovanie, domnieva, že veriteľova žiadosť nie je dostatočne odôvodnená, zamietne ju.

3. Ak je súd presvedčený, že žiadosť veriteľa je dostatočne odôvodnená a že sú splnené všetky podmienky a požiadavky na vydanie príkazu na zablokovanie s výnimkou požiadaviek na informácie stanovené v článku 8 ods. 2 písm. d), prípadne požiadavka poskytnúť zábezpeku podľa článku 12, súd postúpi žiadosť o informácie informačnému orgánu v členskom štáte výkonu v súlade s článkom 29.

4. Na získanie informácií uvedených v odseku 1 informačný orgán v členskom štáte výkonu použije niektorý zo spôsobov, ktoré sú v tomto členskom štáte k dispozícii podľa odseku 5.

5. Každý členský štát umožní vo svojom vnútroštátnom právnom poriadku uplatnenie aspoň jedného z týchto spôsobov získavania informácií uvedených v odseku 1:

- a) povinnosť všetkých bánk na jeho území na žiadosť informačného orgánu oznámiť, či u nich má dlžník vedený účet;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (Rím II) (Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 40).

- b) prístup informačného orgánu k relevantným informáciám, ak tieto informácie v registroch alebo iným spôsobom uchovávajú orgány verejnej moci alebo správy;
- c) možnosť jeho súdov uložiť dlžníkovi povinnosť oznámiť, v ktorej banke alebo v ktorých bankách na území daného členského štátu má jeden alebo viacero účtov, pričom spolu s touto povinnosťou súd vydá príkaz *in personam*, ktorým sa dlžníkovi zakáže vyberať alebo prevádzať finančné prostriedky, ktoré sú vedené na jeho účte alebo účtoch, do výšky, na ktorú sa vzťahuje príkaz na zablokovanie, alebo
- d) akékoľvek iné spôsoby, ktoré sú na účely získania relevantných informácií účinné a efektívne za predpokladu, že nie sú nákladovo neprimerané ani časovo náročné.

Bez ohľadu na spôsob alebo spôsoby, ktoré sú dostupné v členskom štáte, všetky orgány podieľajúce sa na získavaní informácií konajú urýchlene.

6. Ihneď ako informačný orgán členského štátu výkonu získa predmetné informácie o účtoch, zašle ich dožadujúcemu súdu v súlade s článkom 29.

7. Ak informačný orgán nedokáže získať informácie uvedené v odseku 1, informuje o tom dožadujúci súd. Ak sa v dôsledku toho, že informácií o účtoch nie sú k dispozícii, návrh na vydanie príkazu na zablokovanie zamietne v celom rozsahu, dožadujúci súd bezodkladne uvoľní zábezpeku, ktorú veriteľ mohol poskytnúť podľa článku 12.

8. Ak podľa tohto článku informačnému orgánu banka poskytne informácie alebo sa mu udelí prístup k informáciám o účtoch, ktoré orgány verejnej moci alebo správy uchovávajú v registroch, informovanie dlžníka, že sa jeho osobné údaje sprístupnili, sa odloží o 30 dní, aby skoré oznámenie neohrozilo účinok príkazu na zablokovanie.

Článok 15

Úroky a náklady

1. Na žiadosť veriteľa príkaz na zablokovanie zahŕňa všetky úroky vzniknuté na základe rozhodného práva pre pohľadávku do dátumu, keď bol príkaz vydaný, za predpokladu, že suma alebo typ úrokov nie sú také, aby ich zahrnutie predstavovalo porušenie imperatívnych noriem právneho poriadku členského štátu pôvodu.

2. V prípade, že veriteľ už dosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmieru alebo verejnej listiny, príkaz na zablokovanie na žiadosť veriteľa obsahuje aj náklady na získanie takéhoto rozsudku, zmieru alebo listiny v rozsahu, v akom sa určilo, že tieto náklady je povinný uhradiť dlžník.

Článok 16

Súbežné návrhy

1. Veriteľ nesmie podať súčasne na viacero súdov návrhy na vydanie príkazu na zablokovanie voči tomu istému dlžníkovi na účely zabezpečenia uspokojenia tej istej pohľadávky.

2. Veriteľ vo svojom návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie vyhlási, či na iné súdy alebo orgány podal návrh na vydanie rovnocenného vnútroštátneho príkazu voči tomu istému dlžníkovi na účely zabezpečenia tej istej pohľadávky, alebo či už dosiahol vydanie takéhoto príkazu. Uvedie tiež všetky návrhy na vydanie takéhoto príkazu, ktoré sa zamietli ako neprípustné alebo neopodstatnené.

3. Ak veriteľ dosiahol vydanie rovnocenného vnútroštátneho príkazu voči tomu istému dlžníkovi na účely zabezpečenia tej istej pohľadávky počas konania o vydanie príkazu na zablokovanie, bezodkladne o tom a o prípadnom následnom vykonávaní vydaného vnútroštátneho príkazu informuje súd. Veriteľ informuje súd aj o všetkých návrhoch na vydanie rovnocenného vnútroštátneho príkazu, ktoré sa zamietli ako neprípustné alebo neopodstatnené.

4. Ak sa súdu oznámi, že veriteľ už dosiahol vydanie rovnocenného vnútroštátneho príkazu, súd pri zohľadnení všetkých okolností prípadu zváži, či je vydanie príkazu na zablokovanie v celom rozsahu alebo sčasti ešte vhodné.

Článok 17

Rozhodnutie o návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie

1. Súd, ktorý začal konať o návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie, preskúma, či sú splnené podmienky a požiadavky stanovené v tomto nariadení.

2. Súd rozhodne o návrhu bezodkladne, najneskôr však do uplynutia lehôt stanovených v článku 18.

3. Ak veriteľ neposkytol všetky informácie požadované v článku 8, môže súd veriteľovi umožniť, aby návrh v lehote určenej súdom doplnil alebo opravil, pokiaľ nie je zjavne neprípustný alebo neopodstatnený. Ak veriteľ návrh v uvedenej lehote nedoplní ani neopraví, návrh sa zamietne.

4. Príkaz na zablokovanie sa vydá vo výške sumy, ktorá je odôvodnená dôkazmi uvedenými v článku 9 a ako je stanovená rozhodným právom pre príslušnú pohľadávku, a zahŕňa prípadný úrok a/alebo náklady podľa článku 15.

Vydaný príkaz za žiadnych okolností nesmie presiahnuť sumu, ktorú veriteľ uviedol vo svojom návrhu.

5. Rozhodnutie o návrhu sa oznámi veriteľovi v súlade s postupom pre rovnocenný vnútroštátny príkaz ustanoveným v právnom poriadku členského štátu pôvodu.

Článok 18

Lehoty na rozhodnutie o návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie

1. Ak veriteľ ešte nedosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmieru ani verejnej listiny, súd vydá rozhodnutie do konca desiateho pracovného dňa po tom, ako veriteľ podal, prípadne doplnil svoj návrh.

2. Ak veriteľ už dosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmieru alebo verejnej listiny, súd vydá rozhodnutie do konca piateho pracovného dňa po tom, ako veriteľ podal, prípadne doplnil svoj návrh.

3. Ak súd podľa článku 9 ods. 2 rozhodne, že je potrebný výsluch veriteľa, prípadne jeho svedka (svedkov) na ústnom pojednávaní, výsluch uskutoční bezodkladne a do konca piateho pracovného dňa po jeho uskutočnení vydá rozhodnutie.

4. V prípadoch uvedených v článku 12 sa lehoty podľa odsekov 1, 2 a 3 tohto článku vzťahujú na rozhodnutie, v ktorom sa od veriteľa požaduje, aby poskytol zábezpeku. Súd vydá rozhodnutie o návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie bezodkladne po tom, ako veriteľ poskytol požadovanú zábezpeku.

5. Bez ohľadu na odseky 1, 2 a 3 tohto článku v prípadoch uvedených v článku 14 vydá súd rozhodnutie bezodkladne po tom, ako dostal informácie uvedené v článku 14 ods. 6 alebo 7, pokiaľ veriteľ dovtedy poskytnie prípadnú požadovanú zábezpeku.

Článok 19

Forma a obsah príkazu na zablokovanie

1. Príkaz na zablokovanie sa vydá na tlačive stanovenom prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 52 ods. 2 a označí sa odtlačkom pečiatky, podpisom súdu a/alebo akoukoľvek inou autentifikáciou. Tlačivo pozostáva z dvoch častí:

- a) časti A, ktorá obsahuje informácie uvedené v odseku 2, ktoré sa poskytnú banke, veriteľovi a dlžníkovi, a
- b) časti B, ktorá obsahuje informácie uvedené v odseku 3, ktoré sa popri informáciách podľa odseku 2 poskytnú veriteľovi a dlžníkovi.

2. Časť A obsahuje tieto údaje:

- a) názov a adresu súdu a spisové číslo veci;
- b) údaje o veriteľovi podľa článku 8 ods. 2 písm. b);
- c) údaje o dlžníkovi podľa článku 8 ods. 2 písm. c);
- d) názov a adresu banky, ktorej sa príkaz týka;
- e) v prípade, že veriteľ uviedol v návrhu číslo účtu dlžníka, číslo účtu alebo účtov, ktoré majú byť zablokované, a prípadne údaj o tom, či majú byť zablokované aj akékoľvek ďalšie účty, ktoré má dlžník vedené v tej istej banke;
- f) ak je to potrebné, údaj o tom, že číslo akéhokoľvek účtu, ktorý sa má zablokovať, sa získalo na základe žiadosti podľa článku 14 a že banka má v prípade, že je to podľa článku 24 ods. 4 druhého pododseku potrebné, získať príslušné číslo alebo čísla od informačného orgánu členského štátu výkonu;
- g) suma, ktorá sa má príkazom zablokovať;
- h) pokyn banke na vykonanie príkazu v súlade s článkom 24;
- i) dátum vydania príkazu;
- j) ak veriteľ v návrhu uviedol účet podľa článku 8 ods. 2 písm. n), povolenie pre banku, aby podľa článku 24 ods. 3 – ak o to dlžník požiada a ak to umožňuje právny poriadok členského štátu výkonu – uvoľnila a previedla finančné prostriedky do výšky uvedenej v príkaze zo zablokovaného účtu na účet, ktorý veriteľ uviedol v návrhu;
- k) informácie o tom, kde možno nájsť elektronickú verziu tlačiva, ktoré sa má použiť na vyhlásenie podľa článku 25.

3. Časť B obsahuje tieto údaje:
- a) opis predmetu konania a zhrnutie dôvodov, na základe ktorých súd vydal príkaz;
  - b) výšku prípadnej zábezpeky poskytnutej veriteľom;
  - c) ak je to potrebné, lehotu na podanie návrhu na začatie konania vo veci samej a na preukázanie podania návrhu na začatia konania vydávajúcemu súdu;
  - d) ak je to potrebné, informáciu o tom, ktoré písomnosti sa musia preložiť podľa článku 49 ods. 1 druhej vety,
  - e) ak je to potrebné, údaj o tom, že veriteľ je povinný podať návrh na výkon príkazu, a následne, ak je to potrebné, údaj o tom, že veriteľ je povinný zaslať ho príslušnému orgánu členského štátu výkonu podľa článku 23 ods. 3 a iniciovať doručenie dlžníkovi podľa článku 28 ods. 2, 3 a 4, a
  - f) poučenie dlžníka o dostupných opravných prostriedkoch.
4. Ak sa príkaz na zablokovanie týka účtov v rôznych bankách, pre každú banku sa vyplní samostatné tlačivo (časť A podľa odseku 2). V takomto prípade obsahujú tlačivá určené veriteľovi a dlžníkovi (časti A a B podľa odsekov 2 a 3) zoznam všetkých dotknutých bánk.

Článok 20

Trvanie zablokovania

Finančné prostriedky zablokované príkazom na zablokovanie zostávajú zablokované v súlade s podmienkami príkazu alebo akejkoľvek následnej úpravy alebo obmedzenia tohto príkazu podľa kapitoly 4:

- a) do zrušenia príkazu;
- b) do ukončenia výkonu príkazu alebo
- c) do nadobudnutia právoplatnosti opatrenia na výkon rozsudku, súdneho zmieru alebo verejnej listiny získanej veriteľom v súvislosti s pohľadávkou, ktorej uspokojenie sa malo príkazom na zablokovanie zabezpečiť vo vzťahu k finančným prostriedkom zablokovaným príkazom.

Článok 21

Odvolaie proti zamietnutiu vydania príkazu na zablokovanie

1. Veriteľ má právo odvolať sa proti každému rozhodnutiu súdu, ktorým sa jeho návrh na vydanie príkazu na zablokovanie v celom rozsahu alebo sčasti zamietol.
2. Takéto odvolanie sa podáva do 30 dní od dátumu oznámenia rozhodnutia uvedeného v odseku 1 veriteľovi. Podáva sa na súde, ktorý dotknutý členský štát oznámil Komisii podľa článku 50 ods. 1 písm. d).
3. V prípade, že sa návrh na vydanie príkazu zamietol v celom rozsahu, odvolanie sa prerokuje v konaní *ex parte* podľa článku 11.

KAPITOLA 3

UZNANIE, VYKONATELNOSŤ A VÝKON PRÍKAZU NA ZABLOKOVANIE

Článok 22

Uznanie a vykonateľnosť

Príkaz na zablokovanie vydaný v členskom štáte v súlade s týmto nariadením sa uzná v ostatných členských štátoch bez osobitného konania a je vykonateľný v iných členských štátoch bez toho, aby bolo potrebné vyhlásenie vykonateľnosti.

Článok 23

Výkon príkazu na zablokovanie

1. S výhradou ustanovení tejto kapitoly sa príkaz na zablokovanie vykonáva v súlade s postupmi na výkon rovnocenných vnútroštátnych príkazov v členskom štáte výkonu.
2. Všetky orgány, ktoré sa zúčastňujú na výkone príkazu, konajú bezodkladne.
3. Ak sa príkaz na zablokovanie vydal v inom členskom štáte ako v členskom štáte výkonu, v súlade s článkom 29 sa príslušnému orgánu členského štátu výkonu na účely odseku 1 tohto článku zašle časť A príkazu podľa článku 19 ods. 2 a nevyplnené tlačivo vyhlásenia podľa článku 25.

Zaslanie vykoná vydávajúci súd alebo veriteľ v závislosti od toho, kto je podľa právneho poriadku členského štátu pôvodu povinný iniciovať vykonávacie konanie.

4. K príkazu sa podľa potreby priloží preklad alebo prepis do úradného jazyka členského štátu výkonu alebo ak je v danom členskom štáte viacero úradných jazykov, do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov miesta, kde sa má príkaz vykonať. Takýto preklad alebo prepis poskytne vydávajúci súd, pričom použije zodpovedajúcu jazykovú verziu tlačiva uvedeného v článku 19.
5. Príslušný orgán členského štátu výkonu prijme potrebné opatrenia na výkon príkazu v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom.
6. Ak sa príkaz na zablokovanie týka viac ako jednej banky v rovnakom členskom štáte alebo v rôznych členských štátoch, príslušnému orgánu v dotknutom členskom štáte výkonu sa zašle samostatné tlačivo pre každú banku podľa článku 19 ods. 4.

Článok 24

Výkon príkazu na zablokovanie

1. Banka, ktorej je adresovaný príkaz na zablokovanie, ho vykoná bezodkladne po jeho doručení, alebo ak tak stanovuje právo členského štátu výkonu, po doručení príslušného pokynu na výkon príkazu.
2. Na vykonanie príkazu na zablokovanie banky s výhradou ustanovení článku 31 zablokuje finančné prostriedky vo výške určenej v príkaze:
  - a) tým, že zabezpečí, aby sa táto suma nepreviedla ani nevybrala z účtu alebo účtov uvedených v príkaze alebo identifikovaných podľa odseku 4, alebo
  - b) ak je tak ustanovené vo vnútroštátnom právnom poriadku, tým, že túto sumu prevedie na účet určený na účely zablokovania.

Konečná výška zablokovanej sumy môže závisieť od vyrovnania transakcií prebiehajúcich v čase, keď sa banke doručil príkaz alebo zodpovedajúci pokyn. Takéto prebiehajúce transakcie sa však môžu zohľadniť, len ak sa vyrovnali predtým, než banka vydala vyhlásenie podľa článku 25 v lehotách stanovených v článku 25 ods. 1.

3. Bez ohľadu na odsek 2 písm. a) sa banke povolí, aby na žiadosť dlžníka uvoľnila zablokované finančné prostriedky a previedla ich na účet veriteľa uvedený v príkaze na účely zaplatenia veriteľovej pohľadávky, pokiaľ sú splnené tieto podmienky:

a) takéto povolenie pre banku je výslovne uvedené v príkaze v súlade s článkom 19 ods. 2 písm. j);

b) právny poriadok členského štátu výkonu umožňuje takéto uvoľnenie a prevod a

c) nie je to v rozpore s konkurujúcimi príkazmi týkajúcimi sa dotknutého účtu.

4. Ak sa v príkaze na zablokovanie neuvádza číslo ani čísla účtu alebo účtov dlžníka, ale len meno a iné údaje týkajúce sa dlžníka, banka alebo iný subjekt zodpovedný za výkon príkazu identifikuje účet alebo účty v banke uvedenej v príkaze patriace dlžníkovi.

Ak na základe informácií poskytnutých v príkaze banka alebo iný subjekt nedokáže s istotou identifikovať účet dlžníka, banka:

a) v prípade, že v súlade s článkom 19 ods. 2 písm. f) je v príkaze uvedené, že číslo alebo čísla účtu alebo účtov, ktoré sa majú zablokovať, sa získali na základe žiadosti podľa článku 14, získa uvedené číslo alebo uvedené čísla od informačného orgánu členského štátu výkonu, a

b) vo všetkých ostatných prípadoch príkaz nevykoná.

5. Výkonom príkazu nie sú dotknuté žiadne finančné prostriedky vedené na účte alebo účtoch uvedených v odseku 2 písm. a), ktoré presahujú sumu uvedenú v príkaze na zablokovanie.

6. Ak v čase výkonu príkazu na zablokovanie finančné prostriedky vedené na účte alebo účtoch uvedených v odseku 2 písm. a) nestačia na zablokovanie celej sumy uvedenej v príkaze, príkaz sa vykoná len vo výške sumy na účte alebo účtoch.

7. Ak sa príkaz na zablokovanie vzťahuje na viaceré účty dlžníka v tej istej banke a ak sa na týchto účtoch nachádzajú finančné prostriedky, ktoré presahujú sumu uvedenú v príkaze, príkaz sa vykoná v tomto poradí:

a) sporiace účty výlučne na meno dlžníka;

b) bežné účty výlučne na meno dlžníka;

c) spoločné sporiace účty s výhradou článku 30;

d) spoločné bežné účty s výhradou článku 30.

8. Ak mena finančných prostriedkov na účte alebo účtoch uvedených v odseku 2 písm. a) nie je tá istá ako mena, v ktorej bol vydaný príkaz na zablokovanie, banka prepočíta sumu uvedenú v príkaze na zablokovanie na menu finančných prostriedkov podľa referenčného výmenného kurzu Európskej centrálnej banky alebo výmenného kurzu centrálnej banky členského štátu výkonu pre predaj danej meny platného v deň a v čase výkonu príkazu a zablokuje zodpovedajúcu sumu v mene finančných prostriedkov.

Článok 25

Vyhlásenie o zablokovaní finančných prostriedkov

1. Do konca tretieho pracovného dňa nasledujúceho po výkone príkazu na zablokovanie vydá banka alebo iný subjekt zodpovedný za výkon príkazu v členskom štáte výkonu vyhlásenie na tlačive vyhlásenia stanovenom prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých v súlade s konzultačným postupom podľa článku 52 ods. 2, v ktorom uvedie, či a v akom rozsahu boli finančné prostriedky na účte alebo účtoch dlžníka zablokované, a ak áno, uvedie dátum vykonania príkazu. Ak banka alebo iný subjekt za výnimočných okolností nemôže vydať vyhlásenie do troch pracovných dní, vydá ho ihneď, ako je to možné, najneskôr však do konca ôsmeho pracovného dňa po vykonaní príkazu.

Vyhlásenie sa zašle bezodkladne v súlade s odsekmi 2 a 3.

2. Ak sa príkaz vydal v členskom štáte výkonu, banka alebo iný subjekt zodpovedný za výkon príkazu zašle vyhlásenie v súlade s článkom 29 vydávajúcemu súdu a doporučenou listovou zásielkou s potvrdením o doručení alebo rovnocenným elektronickým spôsobom veriteľovi.

3. Ak sa príkaz vydal v inom členskom štáte ako v členskom štáte výkonu, vyhlásenie sa v súlade s článkom 29 zašle príslušnému orgánu členského štátu výkonu, pokiaľ ho nevydal tento orgán.

Do konca prvého pracovného dňa po doručení alebo vydaní vyhlásenia daný orgán zašle vyhlásenie v súlade s článkom 29 vydávajúcemu súdu a doporučenou listovou zásielkou s potvrdením o doručení alebo rovnocenným elektronickým spôsobom veriteľovi.

4. Banka alebo iný subjekt zodpovedný za výkon príkazu na zablokovanie sprístupní na žiadosť dlžníka údaje z príkazu. Banka alebo subjekt tak môžu urobiť aj v prípade absencie takejto žiadosti.

Článok 26

Zodpovednosť banky

Akákoľvek zodpovednosť banky za nesplnenie jej povinností podľa tohto nariadenia sa spravuje právnym poriadkom členského štátu výkonu.

Článok 27

Povinnosť veriteľa požiadať o uvoľnenie sumy presahujúcej sumu, ktorá sa mala zablokovať

1. Veriteľ má povinnosť prijať potrebné opatrenia, aby sa zabezpečilo uvoľnenie akejkoľvek sumy, ktorá po vykonaní príkazu na zablokovanie presahuje sumu uvedenú v príkaze na zablokovanie:

a) ak sa príkaz vzťahuje na niekoľko účtov v tom istom členskom štáte alebo v rôznych členských štátoch alebo

b) ak sa príkaz vydal po vykonaní jedného alebo viacerých vnútroštátnych príkazov proti tomu istému dlžníkovi, pričom sa týmto príkazom má zabezpečiť tá istá pohľadávka.

2. Veriteľ podá žiadosť o uvoľnenie čo najrýchlejšie, najneskôr však do konca tretieho pracovného dňa po doručení akéhokoľvek vyhlásenia podľa článku 25, z ktorého je zrejme zablokovanie sumy presahujúcej sumu, ktorá sa mala zablokovať, prostredníctvom tlačiva žiadosti o uvoľnenie sumy presahujúcej sumu, ktorá sa mala zablokovať, stanoveného prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých v súlade s konzultačným postupom podľa článku 52 ods. 2 príslušnému orgánu členského štátu výkonu, v ktorom došlo k zablokovaniu sumy presahujúcej sumu, ktorá sa mala zablokovať.

Bezodkladne po doručení žiadosti dá uvedený orgán dotknutej banke pokyn na uvoľnenie sumy presahujúcej sumu, ktorá sa mala zablokovať. Článok 24 ods. 7 sa uplatní v opačnom prioritnom poradí.

3. Tento článok nebráni členskému štátu, aby vo svojom vnútroštátnom právnom poriadku ustanovil, že uvoľnenie sumy presahujúcej sumu, ktorá sa mala zablokovať, z akéhokoľvek účtu vedeného na jeho území iniciuje na vlastný podnet príslušný orgán výkonu daného členského štátu.

Článok 28

Doručenie dlžníkovi

1. Príkaz na zablokovanie, ďalšie písomnosti uvedené v odseku 5 tohto článku a vyhlásenie podľa článku 25 sa doručia dlžníkovi v súlade s týmto článkom.

2. Ak má dlžník bydlisko v členskom štáte pôvodu, doručenie sa vykoná v súlade s právnym poriadkom daného členského štátu. Doručenie iniciuje vydávajúci súd alebo veriteľ, podľa toho, kto je v členskom štáte pôvodu povinný iniciovať doručenie, a to do konca tretieho pracovného dňa nasledujúceho po doručení vyhlásenia podľa článku 25, z ktorého vyplýva, že finančné prostriedky boli zablokované.

3. Ak má dlžník bydlisko v inom členskom štáte ako v členskom štáte pôvodu, vydávajúci súd alebo veriteľ, podľa toho, kto je v členskom štáte pôvodu povinný iniciovať doručenie, iniciuje doručenie do konca tretieho pracovného dňa nasledujúceho po doručení vyhlásenia podľa článku 25, z ktorého vyplýva, že finančné prostriedky boli zablokované, zašle písomnosti uvedené v odseku 1 tohto článku v súlade s článkom 29 príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom má dlžník bydlisko. Tento orgán prijme bezodkladne potrebné opatrenia na vykonanie doručenia dlžníkovi v súlade s právnym poriadkom členského štátu, v ktorom má dlžník bydlisko.

Ak je členský štát, v ktorom má dlžník bydlisko, jediným štátom výkonu, písomnosti uvedené v odseku 5 tohto článku sa zašlú príslušnému orgánu tohto členského štátu zároveň s príkazom podľa článku 23 ods. 3. V takom prípade tento príslušný orgán iniciuje doručenie všetkých písomností uvedených v odseku 1 tohto článku do konca tretieho pracovného dňa po doručení alebo vydaní vyhlásenia podľa článku 25, z ktorého vyplýva, že finančné prostriedky boli zablokované.

Príslušný orgán informuje vydávajúci súd alebo dlžníka – podľa toho, kto zaslal písomnosti, ktoré sa majú doručiť – o výsledku doručenia dlžníkovi.

4. Ak má dlžník bydlisko v treťom štáte, doručenie sa uskutočňuje v súlade s normami doručovania do zahraničia platnými v členskom štáte pôvodu.

5. Dlžníkovi sa doručujú nasledujúce písomnosti a podľa potreby spolu s prekladom alebo prepisom podľa článku 49 ods. 1:

a) príkaz na zablokovanie na častiach A a B tlačiva uvedeného v článku 19 ods. 2 a 3;

- b) návrh na vydanie príkazu na zablokovanie, ktorý veriteľ podal súdu;
- c) kópie všetkých písomností, ktoré veriteľ predložil súdu s cieľom získať príkaz.

6. Ak sa príkaz na zablokovanie týka viac ako jednej banky, doručí sa dlžníkovi v súlade s týmto článkom len prvé vyhlásenie o zablokovaní finančných prostriedkov podľa článku 25. Všetky ostatné vyhlásenia podľa článku 25 sa dlžníkovi oznámia bezodkladne.

Článok 29

Zasielanie písomností

1. Keď sa v tomto nariadení ustanovuje zasielanie písomností podľa tohto článku, toto zasielanie možno uskutočniť akýmkoľvek vhodným spôsobom, pokiaľ obsah doručenej písomnosti verne zodpovedá zaslanej písomnosti a všetky informácie v nej obsiahnuté sú ľahko čitateľné.

2. Súd alebo orgán, ktorému sa doručili písomnosti v súlade s odsekom 1 tohto článku, do konca pracovného dňa po dni doručenia zašle orgánu, veriteľovi alebo banke, ktoré písomnosti zaslali, čo najrýchlejším spôsobom potvrdenie o doručení na tlačive stanovenom prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých v súlade s konzultačným postupom podľa článku 52 ods. 2.

Článok 30

Zablokovanie spoločných a držiteľských účtov

Finančné prostriedky vedené na účtoch, ktoré podľa záznamov banky nepatria výlučne dlžníkovi, ktoré má tretia osoba v prospech dlžníka alebo ktoré má dlžník v prospech tretej osoby, sa môžu zablokovať podľa tohto nariadenia len v rozsahu, v akom môžu podliehať zablokovaniu podľa právneho poriadku členského štátu výkonu.

Článok 31

Sumy vylúčené zo zablokovania

1. Sumy vylúčené zo zaistenia podľa právneho poriadku členského štátu výkonu sú vylúčené zo zablokovania podľa tohto nariadenia.

2. Ak sú podľa právneho poriadku členského štátu výkonu sumy uvedené v odseku 1 vylúčené zo zaistenia bez žiadosti dlžníka, orgán zodpovedný za vylúčenie takýchto súm v tomto členskom štáte na vlastný podnet vylúči príslušné sumy zo zablokovania.

3. Ak sú podľa právneho poriadku členského štátu výkonu sumy uvedené v odseku 1 tohto článku vylúčené zo zaistenia na žiadosť dlžníka, uvedené sumy sa zo zablokovania vylúčia na návrh dlžníka v súlade s článkom 34 ods. 1 písm. a).

Článok 32

Poradie príkazu na zablokovanie

Príkaz na zablokovanie má rovnaké prípadné poradie ako rovnocenný vnútroštátny príkaz v členskom štáte výkonu.

KAPITOLA 4

OPRAVNÉ PROSTRIEDKY

Článok 33

Opravné prostriedky dlžníka voči príkazu na zablokovanie

1. Na návrh dlžníka podaný na príslušný súd členského štátu pôvodu sa príkaz na zablokovanie zruší, prípadne zmení z dôvodu, že:

- a) podmienky alebo požiadavky stanovené v tomto nariadení neboli splnené;
- b) príkaz, vyhlásenie podľa článku 25 a/alebo iné písomnosti uvedené v článku 28 ods. 5 sa nedoručili dlžníkovi do 14 dní od zablokovania jeho účtu alebo účtov;
- c) písomnosti, ktoré sa dlžníkovi doručili v súlade s článkom 28, nespĺňajú jazykové požiadavky podľa článku 49 ods. 1;
- d) zablokované finančné prostriedky, ktoré presahujú sumu podľa príkazu, sa neuvoľnili v súlade s článkom 27;
- e) pohľadávka, ktorej vymozenie sa veriteľ usiloval zabezpečiť prostredníctvom príkazu, bola úplne alebo čiastočne uhradená;
- f) rozsudkom vo veci samej sa nevyhovelo návrhu týkajúcemu sa pohľadávky, ktorej vymozenie sa veriteľ usiloval prostredníctvom príkazu zabezpečiť, alebo
- g) rozsudok vo veci samej alebo súdny zmier alebo verejná listina, o ktorých výkon sa veriteľ usiloval prostredníctvom príkazu zabezpečiť, boli zrušené, prípadne vyhlásené za neplatné.

2. Na návrh dlžníka podaný na príslušný súd členského štátu pôvodu sa rozhodnutie o zábezpeke podľa článku 12 preskúma z dôvodu, že neboli splnené podmienky ani požiadavky uvedeného článku.

V prípade, ak súd na základe takéhoto opravného prostriedku požiada veriteľa, aby poskytol zábezpeku alebo dodatočnú zábezpeku, uplatní sa primerane článok 12 ods. 3 prvá veta a súd uvedie, že príkaz na zablokovanie sa zruší alebo zmení, ak sa požadovaná dodatočná zábezpeka neposkytne v lehote, ktorú určí súd.

3. Opravnému prostriedku podanému podľa odseku 1 písm. b) sa vyhovie, pokiaľ sa nedostatok doručenia nenapravil do 14 dní po tom, ako dlžník podal opravný prostriedok podľa odseku 1 písm. b).

Pokiaľ sa už nedostatok doručenia nenapravil inými prostriedkami, na účely posúdenia, či sa má opravnému prostriedku podľa odseku 1 písm. b) vyhovieť, sa nedostatok doručenia považuje za napravený:

- a) ak veriteľ požiada orgán zodpovedný za doručovanie podľa právneho poriadku členského štátu pôvodu o doručenie písomností dlžníkovi alebo
- b) ak dlžník v opravnom prostriedku uviedol, že súhlasí s prevzatím písomností na súde členského štátu pôvodu, a v prípade, že veriteľ bol povinný poskytnúť preklady, ak veriteľ zašle tomuto súdu všetky preklady požadované podľa článku 49 ods. 1.

Orgán zodpovedný za doručovanie podľa právneho poriadku členského štátu pôvodu na žiadosť veriteľa podľa tohto odseku druhého pododseku písm. a) bezodkladne doručí písomnosti dlžníkovi doporučenou listovou zásielkou s potvrdením o doručení na adresu, ktorú dlžník uviedol podľa odseku 5 tohto článku.

Ak bol za iniciovanie doručovania písomností uvedených v článku 28 zodpovedný veriteľ, nedostatok doručenia sa môže napraviť len tak, že veriteľ preukáže, že prijal všetky opatrenia, ktoré sa od neho vyžadovali na uskutočnenie pôvodného doručenia písomností.

4. Opravnému prostriedku podanému podľa odseku 1 písm. c) sa vyhovie, pokiaľ veriteľ nepredložil preklady požadované podľa tohto nariadenia v lehote 14 dní po tom, ako bol informovaný o podaní opravného prostriedku podľa odseku 1 písm. c) dlžníkom.

Odsek 3 druhý a tretí pododsek sa uplatnia primerane.

5. Dlžník v opravnom prostriedku podľa odseku 1 písm. b) a c) uvedie adresu, na ktorú sa mu v súlade s odsekmi 3 a 4 tohto článku môžu zaslať písomnosti a preklady uvedené v článku 28, prípadne uvedie, že súhlasí s ich prevzatím na súde členského štátu pôvodu.

Článok 34

Opravné prostriedky dlžníka voči výkonu príkazu na zablokovanie

1. Bez ohľadu na články 33 a 35 na návrh dlžníka podaný na príslušný súd alebo ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom právnom poriadku, na príslušný orgán výkonu v členskom štáte výkonu, výkon príkazu na zablokovanie v členskom štáte výkonu:

a) sa obmedzí z dôvodu, že určité sumy vedené na účte by sa mali v súlade s článkom 31 ods. 3 vylúčiť zo zaistenia alebo že takéto sumy sú vylúčené zo zaistenia a neboli zohľadnené alebo neboli správne zohľadnené pri výkone príkazu podľa článku 31 ods. 2, alebo

b) sa ukončí z dôvodu, že:

i) zablokovaný účet je vylúčený z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia podľa článku 2 ods. 3 a 4;

ii) výkon rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, ktorý sa veriteľ usiloval prostredníctvom príkazu zabezpečiť, bol v členskom štáte výkonu zamietnutý;

iii) vykonateľnosť rozsudku, ktorého výkon sa veriteľ usiloval prostredníctvom príkazu zabezpečiť, bola v členskom štáte pôvodu pozastavená alebo

iv) sa uplatňuje niektoré z písmen b), c), d), e), f) alebo g) článku 33 ods. 1. Primerane sa uplatní článok 33 ods. 3, 4 a 5.

2. Na návrh dlžníka príslušnému súdu v členskom štáte výkonu sa výkon príkazu na zablokovanie zastaví, ak je to v zjavnom rozpore s verejným poriadkom (*ordre public*) členského štátu výkonu.

Článok 35

Ostatné opravné prostriedky, ktoré sú k dispozícii dlžníkovi a veriteľovi

1. Dlžník alebo veriteľ môžu požiadať súd, ktorý vydal príkaz na zablokovanie, o zmenu alebo zrušenie príkazu z dôvodu, že sa zmenili okolnosti, na základe ktorých sa príkaz vydal.
2. Ak to povoľuje právny poriadok členského štátu pôvodu, môže súd, ktorý vydal príkaz na zablokovanie, na vlastný podnet príkaz zmeniť alebo zrušiť, a to z dôvodu zmenených okolností.
3. Dlžník a veriteľ môžu z dôvodu, že sa dohodli na vyrovnaní pohľadávky, spoločne podať na súd, ktorý príkaz na zablokovanie vydal, návrh na zrušenie alebo zmenu príkazu, alebo ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom právnom poriadku, návrh na zastavenie alebo obmedzenie výkonu príkazu na príslušný orgán výkonu v danom členskom štáte.
4. Veriteľ môže podať na príslušný súd členského štátu výkonu alebo ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom právnom poriadku, na príslušný orgán výkonu v tomto členskom štáte návrh na zmenu výkonu príkazu na zablokovanie pozostávajúcu z úpravy vylúčenia uplatneného v tomto členskom štáte podľa článku 31 z dôvodu, že sa už v dostatočnej výške uplatnili iné vylúčenia vo vzťahu k jednému alebo viacerým účtom vedeným v jednom alebo vo viacerých iných členských štátoch, a preto je úprava primeraná.

Článok 36

Postup v prípade opravných prostriedkov podľa článkov 33, 34 a 35

1. Opravný prostriedok podľa článkov 33, 34 alebo 35 sa podáva na tlačive opravného prostriedku stanovenom prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých v súlade s konzultačným postupom podľa článku 52 ods. 2. Môže sa podať kedykoľvek akýmkoľvek komunikačným prostriedkom vrátane elektronických prostriedkov, ktorý sa akceptuje podľa procesných pravidiel v členskom štáte, v ktorom sa podáva.
2. Podanie opravného prostriedku sa oznámi druhému účastníkovi.
3. S výnimkou prípadu, keď opravný prostriedok podal dlžník podľa článku 34 ods. 1 písm. a) alebo článku 35 ods. 3, rozhodne sa o ňom po tom, ako mali obaja účastníci možnosť vyjadriť sa, a to aj pomocou takých vhodných prostriedkov komunikačnej technológie, ktoré sú dostupné a akceptujú sa podľa vnútroštátneho právneho poriadku každého z dotknutých štátov.
4. Rozhodnutie sa vydá bezodkladne, najneskôr však v lehote 21 dní po tom, ako súd alebo – ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom právnom poriadku – príslušný orgán výkonu dostal všetky informácie potrebné na rozhodnutie. Rozhodnutie sa oznámi účastníkom.
5. Rozhodnutie o zrušení alebo zmene príkazu na zablokovanie a rozhodnutie o obmedzení alebo zastavení výkonu príkazu na zablokovanie je ihneď vykonateľné.

Ak sa opravný prostriedok podal v členskom štáte pôvodu, súd v súlade s článkom 29 bezodkladne zašle rozhodnutie o opravnom prostriedku príslušnému orgánu členského štátu výkonu, a to na tlačive stanovenom prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých v súlade s konzultačným postupom podľa článku 52 ods. 2. Tento orgán bezodkladne po doručení rozhodnutia o opravnom prostriedku zabezpečí jeho vykonanie.

Ak sa rozhodnutie o opravnom prostriedku vzťahuje na bankový účet vedený v členskom štáte pôvodu, vykonáva sa vo vzťahu k tomuto bankovému účtu v súlade s právnym poriadkom tohto členského štátu pôvodu.

Ak sa opravný prostriedok podal v členskom štáte výkonu, rozhodnutie o opravnom prostriedku sa vykoná v súlade s právnym poriadkom členského štátu výkonu.

Článok 37

Právo odvolať sa

Každý z účastníkov má právo odvolať sa proti rozhodnutiu vydanému podľa článkov 33, 34 alebo 35. Takéto odvolanie sa podáva na tlačive stanovenom prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých v súlade s konzultačným postupom podľa článku 52 ods. 2.

Článok 38

Právo poskytnúť zábezpeku namiesto zablokovania

1. Na návrh dlžníka:

- a) súd, ktorý vydal príkaz na zablokovanie, môže nariadiť uvoľnenie zablokovaných finančných prostriedkov, ak dlžník poskytne tomuto súdu zábezpeku vo výške sumy uvedenej v príkaze alebo alternatívnu záruku vo forme prijateľnej podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom sa súd nachádza, v hodnote, ktorá zodpovedá aspoň uvedenej sume;
- b) príslušný súd alebo v prípade, že sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom právnom poriadku, príslušný orgán výkonu členského štátu výkonu môže zastaviť výkon príkazu na zablokovanie v členskom štáte výkonu, ak dlžník poskytne tomuto súdu alebo orgánu zábezpeku sumy zablokovanej v tomto členskom štáte alebo alternatívnu záruku vo forme prípustnej podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom sa súd nachádza, v hodnote, ktorá zodpovedá aspoň uvedenej sume.

2. Na uvoľnenie zablokovaných finančných prostriedkov sa primerane uplatnia články 23 a 24. Poskytnutie zábezpeky namiesto zablokovania sa oznámi veriteľovi v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom.

Článok 39

Právo tretích osôb

1. Právo tretej osoby namietať voči príkazu na zablokovanie sa spravuje právnym poriadkom členského štátu pôvodu.

2. Právo tretej osoby namietať voči výkonu príkazu na zablokovanie sa spravuje právnym poriadkom členského štátu výkonu.

3. Bez toho, aby boli dotknuté ostatné normy o určení právomoci ustanovené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom právnom poriadku, právomoc v súvislosti s konaním o návrhu podanom treťou osobou:

a) ktorým sa napáda príkaz na zablokovanie, majú súdy členského štátu pôvodu, a

b) ktorým sa napáda výkon príkazu na zablokovanie v členskom štáte výkonu, majú súdy členského štátu výkonu alebo – ak sa tak ustanovuje v jeho vnútroštátnom právnom poriadku – príslušný orgán výkonu.

KAPITOLA 5

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 40

Vyššie overenie alebo podobná formálna náležitosť

V kontexte tohto nariadenia sa nevyžaduje vyššie overenie ani splnenie inej podobnej formálnej náležitosti.

Článok 41

Právne zastupovanie

Zastupovanie advokátom alebo iným právnikom nie je v konaní o vydanie príkazu na zablokovanie povinné. Zastupovanie advokátom alebo iným právnikom nie je v konaní podľa kapitoly 4 povinné okrem prípadu, keď je podľa právneho poriadku členského štátu súdu alebo orgánu, na ktorý sa podal opravný prostriedok, takéto zastupovanie povinné bez ohľadu na štátnu príslušnosť alebo bydlisko účastníkov.

Článok 42

Súdne poplatky

Súdne poplatky v konaniach o vydanie príkazu na zablokovanie alebo o opravnom prostriedku voči príkazu nesmú byť vyššie ako poplatky za vydanie rovnocenného vnútroštátneho príkazu alebo pri konaní o opravnom prostriedku voči takémuto vnútroštátnemu príkazu.

Článok 43

Náklady vzniknuté bankám

1. Banka je oprávnená požadovať od veriteľa alebo dlžníka zaplatenie alebo náhradu nákladov vzniknutých pri výkone príkazu na zablokovanie len v prípade, že banka je podľa právneho poriadku členského štátu výkonu oprávnená požadovať takéto zaplatenie alebo náhradu nákladov v prípade rovnocenných vnútroštátnych príkazov.
2. Poplatky účtované bankou na pokrytie nákladov uvedených v odseku 1 sa určia so zreteľom na zložitosť výkonu príkazu na zablokovanie a nesmú byť vyššie ako poplatky účtované za výkon rovnocenných vnútroštátnych príkazov.
3. Poplatky účtované bankou na pokrytie nákladov na poskytnutie informácií o účtoch podľa článku 14 nesmú byť vyššie ako skutočne vzniknuté náklady a prípadne nesmú byť vyššie ako poplatky účtované za poskytnutie informácií o účtoch v súvislosti s rovnocennými vnútroštátnymi príkazmi.

Článok 44

Poplatky účtované orgánmi

Poplatky účtované akýmkoľvek orgánom alebo iným subjektom v členskom štáte výkonu, ktorý sa podieľa na vybavovaní alebo výkone príkazu na zablokovanie alebo poskytovaní informácií o účtoch podľa článku 14, sa určia na základe sadzovníka poplatkov alebo iného súboru noriem, ktorý vopred stanoví každý členský štát a v ktorom sú transparentne uvedené príslušné poplatky. Pri stanovovaní uvedeného sadzovníka alebo iného súboru noriem môže členský štát zohľadniť sumu uvedenú v príkaze a zložitosť vybavovania príkazu. Prípadné poplatky nesmú byť vyššie ako poplatky účtované v súvislosti s rovnocennými vnútroštátnymi príkazmi.

Článok 45

Lehoty

Ak za výnimočných okolností nie je možné, aby súd alebo dotknutý orgán dodržali lehoty uvedené v článku 14 ods. 7, článku 18, článku 23 ods. 2, článku 25 ods. 3 druhom pododseku, článku 28 ods. 2, 3 a 6, článku 33 ods. 3 a článku 36 ods. 4 a 5, súd alebo orgán prijímú v tejto súvislosti čo najskôr kroky požadované v uvedených ustanoveniach.

Článok 46

Vzťah k vnútroštátnemu procesnému právu

1. Všetky procesné otázky, ktoré nie sú osobitne upravené v tomto nariadení, sa spravujú právnym poriadkom členského štátu, v ktorom prebieha konanie.
2. Účinky začatia konkurzného konania na základe jednotlivých návrhov vo veci výkonu, ako je napríklad výkon príkazu na zablokovanie, sa spravujú právnym poriadkom členského štátu, v ktorom sa začalo konkurzné konanie.

Článok 47

Ochrana údajov

1. Osobné údaje, ktorú sa získajú, spracujú alebo odovzdávajú podľa tohto nariadenia, musia byť primerané, relevantné a nie nadbytočné, pokiaľ ide o účel, na ktorý sa získali, spracovali alebo odovzdali, pričom ich možno použiť len na tento účel.
2. Príslušný orgán, informačný orgán ani žiadny iný subjekt zodpovedný za výkon príkazu na zablokovanie nesmie uchovávať údaje uvedené v odseku 1 dlhšie, ako je potrebné na účely, na ktoré sa získali, spracovali alebo odovzdali, za žiadnych okolností však nie dlhšie ako šesť mesiacov po ukončení konania, a počas uvedenej doby zaistia primeranú ochranu týchto údajov. Tento odsek sa nevzťahuje na údaje spracúvané alebo uchovávané súdmi pri výkone ich justičných funkcií.

Článok 48

Vzťah k iným právnym nástrojom

Týmto nariadením nie je dotknuté:

- a) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ⁽¹⁾ s výnimkou prípadov ustanovených v článku 10 ods. 2, článku 14 ods. 3 a 6, článku 17 ods. 5, článku 23 ods. 3 a 6, článku 25 ods. 2 a 3, článku 28 ods. 1, 3, 5 a 6, článku 29, článku 33 ods. 3, článku 36 ods. 2 a 4 a článku 49 ods. 1 tohto nariadenia;
- b) nariadenie (EÚ) č. 1215/2012;
- c) nariadenie (ES) č. 1346/2000;
- d) smernica 95/46/ES okrem prípadov ustanovených v článku 14 ods. 8 a článku 47 tohto nariadenia;
- e) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1206/2001 ⁽²⁾;
- f) nariadenie (ES) č. 864/2007 s výnimkou ustanovení článku 13 ods. 4 tohto nariadenia.

Článok 49

Jazyky

1. Ku každej písomnosti uvedenej v článku 28 ods. 5 písm. a) a b), ktorá sa má doručiť dlžníkovi a ktorá nie je vyhotovená v úradnom jazyku členského štátu, v ktorom má dlžník bydlisko, alebo ak je v danom členskom štáte viacero úradných jazykov, v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov miesta, kde má dlžník bydlisko, alebo v inom jazyku, ktorému rozumie, sa pripojí preklad alebo prepis do jedného z týchto jazykov. Písomnosti uvedené v článku 28 ods. 5 písm. c) sa nemusia preložiť, pokiaľ súd výnimočne nerozhodne, že je potrebné konkrétne písomnosti preložiť alebo prepísať, aby sa dlžníkovi umožnil výkon jeho práv.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch (doručovanie písomností) a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1348/2000 (Ú. v. EÚ L 324, 10.12.2007, s. 79).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1206/2001 z 28. mája 2001 o spolupráci medzi súdmi členských štátov pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 174, 27.6.2001, s. 1).

2. Akékoľvek písomnosti, ktoré sú podľa tohto nariadenia adresované súdu alebo príslušnému orgánu, sa môžu vyhotoviť aj v akomkoľvek inom úradnom jazyku inštitúcií Únie, ak tento členský štát označil takýto iný jazyk za prijateľný.
3. Preklad podľa tohto nariadenia vypracuje osoba oprávnená na preklady v niektorom z členských štátov.

Článok 50

Informácie, ktoré majú poskytnúť členské štáty

1. Členské štáty poskytnú do 18. júla 2016 Komisii tieto informácie:
- a) súdy určené za príslušné vydať príkaz na zablokovanie (článok 6 ods. 4);
  - b) orgán určený za príslušný získať informácie o účtoch (článok 14);
  - c) spôsoby získavania informácií o účtoch dostupné v rámci ich vnútroštátneho právneho poriadku (článok 14 ods. 5);
  - d) súdy, na ktoré sa má podať odvolanie (článok 21);
  - e) orgány alebo orgány určené za príslušné na prijímanie, zasielanie a doručovanie príkazu na zablokovanie a iných písomností podľa tohto nariadenia (článok 4 bod 14);
  - f) orgán príslušný vykonať príkaz na zablokovanie v súlade s kapitolou 3;
  - g) rozsah, v akom možno zablokovať spoločné a držiteľské účty podľa ich vnútroštátneho právneho poriadku (článok 30);
  - h) normy vzťahujúce sa na sumy vylúčené zo zaistenia podľa vnútroštátneho právneho poriadku (článok 31);
  - i) či sú banky podľa ich vnútroštátneho právneho poriadku oprávnené účtovať poplatky za vykonávanie rovnocenných vnútroštátnych príkazov alebo za poskytovanie informácií o účtoch, a ak áno, ktorý účastník je povinný predbežne a v konečnom dôsledku tieto poplatky platiť (článok 43);
  - j) sadzobník poplatkov alebo iný súbor noriem, ktorým sa určujú príslušné poplatky, ktoré si účtuje orgán alebo iný subjekt, ktorý sa podieľa na vybavovaní alebo výkone príkazu na zablokovanie (článok 44);
  - k) či sa rovnocenným vnútroštátnym príkazom podľa vnútroštátneho právneho poriadku prideliuje nejaké poradie (článok 32);
  - l) súdy, prípadne orgán výkonu príslušný vo veci opravných prostriedkov (článok 33 ods. 1, článok 34 ods. 1 alebo 2);
  - m) súdy, na ktoré sa má podať odvolanie, prípadná lehota na podanie takéhoto odvolania podľa vnútroštátneho právneho poriadku a udalosť, od ktorej začína plynúť uvedená lehota (článok 37);

- n) uvedenie súdnych poplatkov (článok 42) a
- o) jazyky prijateľné pre preklady písomností (článok 49 ods. 2).

Členské štáty oznámia Komisii všetky následné zmeny uvedených informácií.

2. Komisia zverejní informácie akýmkoľvek vhodným spôsobom, najmä prostredníctvom Európskej justičnej siete pre občianske a obchodné veci.

Článok 51

Ustanovenie a následné zmeny tlačív

Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými sa stanoví a následne menia tlačivá uvedené v článku 8 ods. 1, článku 10 ods. 2, článku 19 ods. 1, článku 25 ods. 1, článku 27 ods. 2, článku 29 ods. 2 a článku 36 ods. 1, článku 36 ods. 5 druhom pododseku a článku 37. Tieto vykonávacie akty sa prijímú v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 52 ods. 2.

Článok 52

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 53

Monitorovanie a preskúmanie

1. Komisia predloží do 18. januára 2022 Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tohto nariadenia vrátane hodnotenia, či:

- a) by sa do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia mali zahrnúť finančné nástroje a či
- b) by sumy pripísané na účet dlžníka po vykonaní príkazu na zablokovanie mali podliehať zablokovaniu na základe príkazu.

K správe sa prípadne pripojí návrh na zmenu tohto nariadenia a posúdenie vplyvu navrhovaných zmien.

2. Na účely odseku 1 členské štáty zozbierajú a sprístupnia Komisii na žiadosť informácie:

- a) o počte návrhov na vydanie príkazu na zablokovanie a o počte prípadov, v ktorých sa príkaz vydal;
- b) o počte podaní opravného prostriedku podľa článkov 33 a 34, a pokiaľ je to možné, o počte prípadov, v ktorých sa opravnému prostriedku vyhovel, a
- c) o počte odvolaní podaných podľa článku 37, a pokiaľ je to možné, o počte prípadov, v ktorých bolo takéto odvolanie úspešné.

KAPITOLA 6

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 54

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 18. januára 2017 s výnimkou článku 50, ktorý sa uplatňuje od 18. júla 2016.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS
